

Bruxelles, 29 aprilie 2022
(OR. en)

8560/22

**Dosar interinstituțional:
2022/0134(COD)**

JAI 549
MIGR 128
ASIM 32
SOC 235
EMPL 143
EDUC 137
IA 49
CODEC 567

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	28 aprilie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2022) 650 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (reformare)

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2022) 650 final.

Anexă: COM(2022) 650 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.4.2022
COM(2022) 650 final

2022/0134 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung
(reformare)**

{SEC(2022) 200 final} - {SWD(2022) 650 final} - {SWD(2022) 651 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Prezenta propunere face parte dintr-un pachet de măsuri propus ca urmare a Comunicării Comisiei referitoare la un nou Pact privind migrația și azilul¹, adoptată la 23 septembrie 2020, care a subliniat necesitatea de a aborda principalele deficiențe ale politicii UE privind migrația legală, răspunzând obiectivului general de a atrage competențele și talentul de care are nevoie UE. Printre măsurile din cadrul acestui pachet privind competențele și talentele, pactul a anunțat o reformare a Directivei 2003/109/CE privind rezidenții pe termen lung, cu obiectivul de a crea un veritabil statut de rezident pe termen lung în UE, în special prin consolidarea dreptului rezidenților pe termen lung de a se deplasa și de a lucra în alte state membre. Pachetul include, de asemenea, reformarea Directivei 2011/98/UE privind permisul unic² și o comunicare însoțitoare care stabilește o nouă abordare în direcția unei politici ambițioase și durabile a UE în domeniul migrației legale, care să atragă talente pe piețele noastre ale forței de muncă și să creeze canale sigure pentru a ajunge în Europa³.

Marea majoritate a migranților sosesc și locuiesc în mod legal în Europa. Numărul total de resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere legală în UE este de 23 milioane, reprezentând 5,1 % din populația UE⁴. Dintre aceștia, peste 10 milioane⁵ de resortisanți ai țărilor terțe dețin un permis de ședere pe termen lung sau un permis de ședere permanentă. Acesta este grupul-țintă vizat de Directiva 2003/109/CE privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung⁶ (denumită în continuare „directiva”).

Directiva stabilește condițiile în care resortisanții țărilor terțe care au avut reședința legală fără întrerupere într-un stat membru timp de cel puțin cinci ani pot dobândi „statutul de rezident pe termen lung în UE” („statutul de RTL în UE”). Avantajele acestui statut sunt numeroase: acesta este permanent, acordă drepturi la tratament egal în multe domenii (inclusiv accesul deplin la activități salariate și independente) și asigură o protecție sporită împotriva expulzării. Deși aceste avantaje pot fi acordate și prin statutul de rezident permanent reglementat de legislațiile naționale (directiva permite existența acestor sisteme naționale paralele), statutul de RTL în UE oferă, în plus, posibilitatea de a circula și de a locui în alte state membre, pentru trei motive cuprinzătoare: desfășurarea unei activități economice (ca salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă); studii și cursuri de formare profesională; alte scopuri. Acest drept la mobilitate în interiorul UE nu este însă un drept automat, ci este supus unei serii de condiții.

Evaluarea directivei în cadrul verificării adecvării normelor privind migrația legală⁷, care a fost finalizată în 2019, și rapoartele de punere în aplicare⁸ aferente au identificat o serie de

¹ [COM/2020/609 final](#)

² COM/2022/655.

³ COM/2022/657.

⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Migration_and_migrant_population_statistics#Migrant_population:_23_million_n-on-EU_citizens_living_in_the_EU_on_1_January_2020

⁵ http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=migr_reslong&lang=en

⁶ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁷

deficiențe în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor, precum și aspecte practice care decurg din aplicarea directivei de către statele membre.

Prezenta propunere vizează crearea unui sistem mai eficient, mai coerent și mai echitabil pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE. Acest sistem ar trebui să fie un instrument esențial pentru promovarea integrării resortisanților țărilor terțe care s-au stabilit în mod legal și pe termen lung în UE.

Propunerea vizează facilitarea obținerii statutului de rezident pe termen lung în UE, în special: permițând resortisanților țărilor terțe să cumuleze perioadele de ședere în diferite state membre pentru a îndeplini cerința privind durata șederii și prin clarificarea faptului că toate perioadele de ședere legală ar trebui să fie luate în considerare integral, inclusiv perioadele de ședere în calitate de studenți, beneficiarii de protecție temporară sau perioadele de ședere bazate inițial pe motive temporare. Perioadele de ședere legală în temeiul unei vize de scurtă ședere nu sunt considerate perioade de ședere și nu ar trebui luate în calcul.

Propunerea vizează, de asemenea, consolidarea drepturilor rezidenților pe termen lung și ale membrilor familiilor acestora. Aceasta include dreptul de a circula și de a lucra în alte state membre, care ar trebui să fie strâns aliniat la dreptul de care se bucură cetățenii UE. Autorizarea mobilității profesionale și geografice a resortisanților țărilor terțe care sunt deja rezidenți pe termen lung în UE într-un stat membru poate contribui la îmbunătățirea eficienței pieței forței de muncă în întreaga Uniune, abordând deficitul de competențe și compensând dezechilibrele regionale. De asemenea, aceasta poate îmbunătăți atractivitatea generală a UE pentru talentele străine.

În plus, propunerea instituie un mecanism de asigurare a unor condiții de concurență echitabile între permisul de ședere pe termen lung al UE și permisele naționale de ședere permanentă în ceea ce privește procedurile, drepturile la tratament egal și accesul la informații, astfel încât resortisanții țărilor din afara UE să aibă posibilitatea reală de a alege între cele două permise. De asemenea, propunerea facilitează migrația circulară, facilitând întoarcerea rezidenților pe termen lung în țara lor de origine fără a-și pierde drepturile, ceea ce ar fi un câștig atât pentru țările de origine, cât și pentru țările de reședință.

Parlamentul European, în Rezoluția sa din 21 mai 2021 referitoare la noi căi de migrare legală a forței de muncă⁹, a salutat revizuirea planificată de către Comisie a directivei, afirmând că aceasta „oferă o oportunitate de a crește mobilitatea și de a simplifica și armoniza procedurile”. În Rezoluția sa din 25 noiembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la politicile și legislația privind migrația legală¹⁰, Parlamentul European a solicitat Comisiei să modifice directiva pentru a acorda rezidenților UE pe termen lung un drept efectiv la mobilitate în interiorul UE și pentru a reduce de la cinci la trei ani numărul de ani de ședere necesari pentru a dobândi statutul de rezident pe termen lung în UE.

De la intrarea în vigoare a directivei, care a avut loc în 2003, Comisia a primit un număr semnificativ de plângeri (în special din partea solicitanților sau a titularilor statutului de RTL în UE), unele dintre acestea fiind urmate de proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, iar numeroase aspecte au făcut, de asemenea, obiectul unor hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare CJUE). Prezenta reformare urmărește, de

⁸ [COM\(2011\)585](#), Primul raport de punere în aplicare; și [COM\(2019\)161](#), Al doilea raport de punere în aplicare.

⁹ Rezoluția Parlamentului European din 20 mai 2021 privind noile căi de migrare legală a forței de muncă ([2020/2010\(INI\)](#))

¹⁰ Rezoluția Parlamentului European din 25 noiembrie 2021 conținând recomandări adresate Comisiei referitoare la politicile și legislația privind migrația legală ([2020/2255\(INL\)](#)).

asemenea, să abordeze principalele deficiențe care au apărut în urma procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și să codifice jurisprudența CJUE.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este coerentă cu noul Pact privind migrația și azilul¹¹ al Comisiei, adoptat la 23 septembrie 2020, care a subliniat necesitatea de a aborda principalele deficiențe ale politicii UE privind migrația legală, răspunzând obiectivului general de a atrage competențele și talentul de care are nevoie UE.

Prezenta propunere este complementară altor instrumente ale UE din domeniul migrației legale și azilului care au fost adoptate, în special directivelor care reglementează statutul de rezident pe termen lung: Directiva 2009/50/CE privind cartea albastră a UE referitoare la lucrătorii cu înaltă calificare¹², Directiva 2011/98/UE privind permisul unic¹³, Directiva (UE) 2016/801 privind studenții și cercetătorii¹⁴, Directiva 2003/86/CE privind reîntregirea familiei¹⁵ (denumite în continuare „directivele privind migrația legală”), Directiva 2008/115/CE privind returnarea¹⁶ și Directiva 2011/95/UE privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională¹⁷.

Prezenta propunere este în concordanță cu Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027¹⁸, care oferă un cadru comun de politică pentru a ajuta statele membre pe măsură ce acestea își dezvoltă și își consolidează în continuare politicile naționale de integrare pentru resortisanții țărilor terțe, inclusiv pentru rezidenții pe termen lung în UE.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este în concordanță cu obiectivele Comunicării Comisiei din 27 mai 2020 intitulată „Acum este momentul Europei: să reparăm prejudiciile aduse de criză și să pregătim viitorul pentru noua generație”¹⁹, care stabilește calea Uniunii către o economie și o societate

¹¹ [COM/2020/609 final](#)

¹² Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17), revizuită prin Directiva (UE) 2021/1883 din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului (JO L 382, 28.10.2021, p. 1).

¹³ Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1). Reformarea Directivei privind permisul unic face, de asemenea, parte din pachetul privind competențele și talentele.

¹⁴ Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (JO L 132, 21.5.2016, p. 21).

¹⁵ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

¹⁶ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

¹⁷ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

¹⁸ COM(2020) 758 final.

¹⁹ COM(2020) 456 final.

mai ecologice, digitale și mai reziliente, în care necesitatea de a îmbunătăți și de a adapta aptitudinile, cunoștințele și competențele devine cu atât mai importantă. Măsurile de îmbunătățire a integrării și mobilității în interiorul UE a resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie privite în acest context mai larg.

Aceasta este, de asemenea, în conformitate cu Agenda europeană pentru competențe²⁰, care a făcut apel la o abordare mai strategică a migrației legale, orientată către o mai bună atragere și menținere a talentelor, atrăgând atenția, în special, asupra necesității unei mai bune corelări, a unor proceduri clare și a recunoașterii competențelor resortisanților țărilor terțe pe piața forței de muncă din UE.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Temeiul juridic al propunerii este articolul 79 alineatul (2) din TFUE, care împuternicește Parlamentul European și Consiliul să acționeze în conformitate cu procedura legislativă ordinară și să adopte măsuri privind: (a) condițiile de intrare și de ședere, precum și normele privind eliberarea de către statele membre a vizelor pe termen lung și a permiselor de ședere și (b) definirea drepturilor resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală pe teritoriul unui stat membru, inclusiv condițiile care reglementează libertatea de circulație și de ședere în celelalte state membre;

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Se aplică principiul subsidiarității, deoarece acesta este un domeniu de competență partajată²¹. Necesitatea unui cadru comun al UE privind migrația legală este legată de eliminarea controalelor la frontierele interne în interiorul UE și de crearea spațiului Schengen. În acest context, politicile și deciziile în materie de migrație ale unui stat membru afectează alte state membre, prin urmare se consideră necesar să existe un set de norme comune la nivelul UE în ceea ce privește condițiile și procedurile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în statele membre și să se definească drepturile acestora după admisie²².

Verificarea adecvării a arătat că directivele privind migrația legală, inclusiv Directiva privind rezidenții pe termen lung, au avut o serie de efecte pozitive care nu ar fi fost realizate de statele membre acționând individual, cum ar fi un anumit grad de armonizare a condițiilor, a procedurilor și a drepturilor, ceea ce a contribuit la crearea unor condiții de concurență echitabile între statele membre, simplificarea procedurilor administrative, îmbunătățirea securității juridice și a predictibilității pentru resortisanții țărilor terțe, angajatori și administrații, o mai bună recunoaștere a drepturilor resortisanților țărilor terțe (și anume dreptul la egalitate de tratament în raport cu resortisanții statelor membre într-o serie de domenii importante, cum ar fi condițiile de muncă, accesul la educație și prestațiile de asigurări sociale, precum și drepturile procedurale) și îmbunătățirea mobilității în interiorul UE.

Reformarea Directivei privind rezidenții pe termen lung vizează o mai mare armonizare și simplificare. În particular, îmbunătățirea drepturilor ar fi în beneficiul resortisanților țărilor

²⁰ COM(2020) 274 final.

²¹ Cu toate acestea, orice măsură propusă în domeniul migrației legale „nu aduce atingere dreptului statelor membre de a stabili volumul admiterii pe teritoriul acestora a resortisanților unor țări terțe, provenind din țări terțe, în căutarea unui loc de muncă în calitate de lucrători salariați sau pentru a desfășura o activitate independentă” [articolul 79 alineatul (5) din TFUE].

²² A se vedea Verificarea adecvării, pagina 3.

terțe, iar accesul facilitat la statutul de rezident pe termen lung în UE ar asigura un statut de rezident sigur și stabil pentru resortisanții țărilor terțe care altminteri nu ar îndeplini condițiile pentru dobândirea statutului de cetățean. În plus, stabilirea de norme eficiente privind mobilitatea în interiorul UE este posibilă numai la nivelul UE, deoarece nicio politică națională în domeniul migrației nu a oferit vreodată facilități pentru cererile resortisanților țărilor terțe care își au reședința în alt stat membru. În plus, prerogativa statelor membre de a stabili contingentele de admitere pe teritoriul lor a resortisanților țărilor terțe care vin din țări terțe în căutarea unui loc de muncă se referă numai la resortisanții țărilor terțe care vin din afara UE și nu se aplică mobilității acestora în interiorul UE. Prin urmare, normele UE au o influență importantă asupra mobilității eficiente a resortisanților țărilor terțe între statele membre.

- **Proportionalitate**

Modificările aduse Directivei privind rezidenții pe termen lung prin prezenta propunere sunt limitate și specifice, menite să abordeze în mod eficace principalele deficiențe identificate în punerea în aplicare și evaluarea directivei. Potrivit evaluării impactului, modificările propuse se limitează la acele aspecte pe care statele membre nu le pot realiza în mod satisfăcător pe cont propriu, iar sarcina administrativă impusă părților interesate nu ar fi disproporționată în raport cu obiectivele care trebuie atinse, inclusiv pentru că măsurile respective nu ar face decât să actualizeze sau să completeze procedurile deja existente. În particular, adaptările necesare ale procedurilor administrative de către statele membre sunt considerate proporționale având în vedere îmbunătățirile preconizate ale situației resortisanților țărilor terțe, oportunitățile sporite pentru angajatori și simplificările pentru administrațiile naționale.

Având în vedere cele de mai sus, prezenta propunere nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor enunțate.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere vizează modificări specifice ale directivei, menite să abordeze lacunele, inconsecvențele și deficiențele identificate în urma punerii în aplicare și a evaluării directivei. Întrucât prezenta propunere vizează reformarea Directivei privind rezidenții pe termen lung, același instrument juridic este cel mai adecvat.

3. REZULTATELE EVALUĂRIILOR EX POST, ALE CONSULTĂRIILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- **Evaluări ex post/verificarea adecvării legislației existente**

Primul raport de punere în aplicare din 2011 a evaluat conformitatea legislațiilor naționale cu dispozițiile directivei și a evidențiat o absență generală a informării în rândul resortisanților țărilor terțe cu privire la statutul de rezident pe termen lung în UE și la drepturile aferente acestuia, precum și numeroase deficiențe în transpunerea directivei. Al doilea raport privind punerea în aplicare, din 2019, a subliniat că situația s-a îmbunătățit, dar că unele chestiuni nesoluționate continuă să submineze realizarea deplină a obiectivelor principale ale directivei.

Verificarea adecvării normelor privind migrația legală din 2019 prezintă o evaluare aprofundată a cadrului general al UE privind migrația legală, pentru a evalua dacă acesta este în continuare adecvat scopului. În ceea ce privește în special Directiva privind rezidenții pe termen lung, verificarea adecvării a arătat că există o serie de inconsecvențe cu alte directive ale UE privind migrația legală adoptate ulterior, în special în ceea ce privește drepturile acordate rezidenților pe termen lung și membrilor familiilor acestora, inclusiv în ceea ce privește mobilitatea în interiorul UE. Aceasta a constatat, de asemenea, o lipsă de coordonare și coerență între statutul de rezident pe termen lung în UE și sistemele de ședere permanentă

paralele de la nivel național, precum și utilizarea mai frecventă a sistemelor naționale în comparație cu sistemul UE.

Pe baza rapoartelor de punere în aplicare și a verificării adecvării, problemele identificate în propunere au fost grupate în șase domenii principale: (i) statutul de RTL în UE este insuficient utilizat; (ii) condițiile de obținere a statutului de RTL în UE sunt prea dificil de îndeplinit; (iii) rezidenții pe termen lung se confruntă cu numeroase obstacole în calea exercitării drepturilor de mobilitate în interiorul țării; (iv) s-a constatat o lipsă de claritate și consecvență în ceea ce privește drepturilor rezidenților pe termen lung și ale membrilor familiilor acestora; (v) oportunitățile de migrație circulară pentru rezidenții pe termen lung sunt limitate; (vi) există riscul dobândirii abuzive a statutului de RTL în UE prin intermediul programelor de acordare a dreptului de ședere investitorilor, în cadrul cărora eliberarea acestor permise de ședere nu face obiectul cerinței privind prezența fizică continuă în statul membru sau face doar obiectul unei cerințe privind prezența investitorilor în statul membru pentru o perioadă limitată de timp.

- **Consultările cu părțile interesate**

În contextul verificării adecvării normelor privind migrația legală, s-a desfășurat o amplă consultare, inclusiv o consultare publică²³. Între 23 septembrie și 30 decembrie 2020, o altă consultare publică online privind viitorul migrației legale a fost organizată prin intermediul portalului „Exprimați-vă părerea” al Comisiei²⁴. În prima jumătate a anului 2021 au avut loc consultări specifice, în care au fost adresate întrebări cu un caracter mai tehnic cu privire la revizuirea directivei. Unele dintre aceste consultări au fost efectuate de Comisie în mod independent, iar altele în contextul unui studiu comandat unui contractant extern. De asemenea, în cadrul acestei evaluări a impactului, au fost lansate întrebări ad-hoc destinate membrilor Rețelei europene de migrație.

Răspunsurile la cele două consultări publice menționate mai sus au venit din partea cetățenilor UE, a organizațiilor și a resortisanților țărilor terțe (cu reședința în interiorul sau în afara UE), a asociațiilor și organizațiilor de întreprinderi, a organizațiilor neguvernamentale, a instituțiilor academice/de cercetare, a sindicatelor, a ministerelor și a entităților din serviciul public. Consultările specifice au inclus autorități competente din statele membre, asociații și organizații de întreprinderi, organizații neguvernamentale, mediul academic, practicieni în domeniul dreptului, grupuri de reflecție și entități din serviciul public.

Procesul de consultare a arătat, în general, că migranții care locuiesc deja în UE sau care intenționează să se mute în UE sunt afectați în mod negativ de deficiențele actualei directive, ceea ce duce la sarcini administrative, perioade lungi de așteptare, incertitudine și confuzie în ceea ce privește normele și rezultatele aplicabile. Acest lucru poate descuraja migranții să solicite statutul de RTL în UE. Limitarea setului de drepturi aferente statutului de RTL în UE, în special în ceea ce privește reîntregirea familiei și mobilitatea în interiorul UE, poate afecta atractivitatea UE în ochii resortisanților țărilor terțe și poate limita integrarea acestora în societățile-gazdă. De asemenea, aceasta are un impact indirect asupra țărilor de origine, întrucât integrarea insuficientă a resortisanților lor în țările-gazdă poate duce la niveluri mai scăzute ale remiterilor de bani.

Toate problemele principale identificate în cadrul consultărilor au fost luate în considerare și abordate în propunere.

²³ https://ec.europa.eu/home-affairs/system/files/2019-03/201903_legal-migration-check-annex-3a-ii-icf_201806.pdf

²⁴ https://ec.europa.eu/home-affairs/content/public-consultation-future-eu-legal-migration_en

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Evaluarea impactului privind revizuirea directivei a fost susținută de un studiu realizat de un contractant extern²⁵. În plus, o serie de grupuri de experți au fost consultate cu privire la revizuirea directivei: Grupul de experți privind opiniile migranților în domeniul migrației, azilului și integrării – la 2 martie 2021, Rețeaua europeană a serviciilor publice de ocupare a forței de muncă – la 10 martie 2021, Grupul informal de experți al Comisiei privind migrația economică – la 14 aprilie 2021 și Rețeaua practicienilor în materie de migrație legală din UE – la 29 aprilie 2021. Rețeaua europeană de migrație a fost, a făcut, de asemenea, obiectul unei consultări ad-hoc²⁶.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului efectuată pentru pregătirea propunerii a evaluat patru opțiuni de politică, prezentând o serie de măsuri politice ordonate în ordinea crescătoare a nivelurilor de ambiție:

Opțiunea 1: acțiuni de îmbunătățire a eficacității directivei. Această opțiune de politică presupunea acțiuni fără caracter legislativ menite să consolideze punerea în aplicare a directivei și promovarea statutului de RTL în UE, fără nicio modificare legislativă.

Opțiunea 2: revizuirea specifică a directivei. Această opțiune de politică includea o serie de modificări specifice ale directivei, menite să creeze un sistem mai eficient, mai coerent și mai echitabil pentru dobândirea statutului de RTL în UE, în special prin asigurarea unor condiții de concurență echitabile cu statutele naționale paralele și să îmbunătățească drepturile rezidenților pe termen lung și ale membrilor familiilor acestora, inclusiv prin îmbunătățirea dreptului la mobilitate în interiorul UE.

Opțiunea 3: o revizuire legislativă de mai mare amploare a directivei. Această opțiune de politică includea modificările specifice din cadrul opțiunii 2, oferind, în același timp, facilități în ceea ce privește condițiile de obținere a statutului de RTL în UE. În particular, prin această opțiune li s-ar permite statelor membre să reducă perioada de ședere necesară pentru a solicita statutul de RTL în UE de la cinci la trei ani (fără a plasa cetățenii Uniunii – și membrii familiilor acestora – care beneficiază de drepturi la liberă circulație în conformitate cu legislația UE într-o situație mai puțin favorabilă decât resortisanții țărilor terțe) și să cumuleze perioadele de ședere în diferite state membre. De asemenea, ar fi clarificate condițiile legate de resursele economice și de integrare.

Opțiunea 4: o revizuire legislativă majoră a directivei, care ar crea un statut unic de rezident permanent în UE. Această opțiune stabilește un statut de rezident permanent în UE pe deplin armonizat, cu eliminarea sistemelor naționale paralele, reducerea perioadei de ședere necesară pentru dobândirea statutului (care urmează să fie aplicată de toate statele membre) și un drept automat de circulație și ședere într-un al doilea stat membru, cu condiții similare celor aplicabile cetățenilor UE care își exercită dreptul la liberă circulație.

Pe baza evaluării impactului social și economic, a eficacității și eficienței, **opțiunea de politică preferată este opțiunea 3 – o revizuire legislativă mai amplă a directivei.** Opțiunea preferată conține un set amplu de măsuri de politică care ar aborda majoritatea deficiențelor directivei care au fost identificate.

²⁵ ICF, Studiu în sprijinul evaluărilor impactului privind revizuirea Directiva 2003/109/CE și a Directiva 2011/98/UE.

²⁶ EMN (2021) Consultare ad-hoc 2021.36 pentru a sprijini un studiu de evaluare a impactului cu privire la revizuirea Directivei privind permisul unic.

Se preconizează că opțiunea preferată va avea efecte sociale și economice foarte pozitive. Impactul economic se bazează pe așteptarea ca un număr mai mare de resortisanți ai țărilor terțe să aibă acces la statutul de RTL în UE, cu drepturile aferente, iar o proporție mai mare de resortisanți ai țărilor terțe să se mute într-un al doilea stat membru. La rândul său, acest lucru ar conduce la venituri fiscale globale mai mari, la creșterea productivității și a consumului și la o creștere economică sporită. În plus, ca urmare a salariilor mai mari, se așteaptă, de asemenea, ca remiterile de bani să crească, ca procent din veniturile rezidenților pe termen lung.

În plus, opțiunea de politică preferată ar fi în deplină conformitate cu obiectivele de politică stabilite în noul Pact privind migrația și azilul al Comisiei. Aceasta ar aduce, de asemenea, o coerență suplimentară cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Se consideră, de asemenea, că opțiunea preferată conduce la obținerea celui mai bun echilibru între diferitele așteptări ale părților interesate și, prin urmare, este cea mai fezabilă din punct de vedere politic. În acest sens, evaluarea impactului a evidențiat o divergență specifică de opinii cu privire la valoarea adăugată a reducerii perioadei de ședere necesare pentru dobândirea statutului de RTL în UE de la cinci la trei ani. Întrucât, în această etapă, nu este posibil să se stabilească în mod concludent măsura în care o astfel de reducere ar contribui efectiv la stimularea procesului de integrare a resortisanților țărilor terțe care intenționează să se stabilească pe termen lung în UE, prezenta propunere nu modifică perioada de ședere obligatorie, care rămâne de cinci ani.

În special, este clar că resortisanții țărilor terțe se confruntă în continuare cu provocări diferite de la un stat membru la altul în procesul lor de integrare, în funcție de modul în care au sosit, de nivelul de competențe, de cunoștințele lingvistice și de experiența lor, dar și în funcție de nivelul măsurilor de sprijin puse în aplicare de statele membre²⁷. Din acest motiv, în prezent nu există condiții de concurență echitabile între statele membre ale UE în ceea ce privește integrarea resortisanților țărilor terțe, ceea ce ar necesita o abordare armonizată pentru reducerea perioadei de ședere necesare pentru dobândirea statutului de RTL în UE. Deși în evaluarea impactului s-a luat în considerare posibilitatea ca statele membre să reducă, în mod opțional, perioada de ședere la trei ani, Comisia a renunțat la această opțiune pentru a evita fragmentarea în punerea în aplicare a directivei pe care o astfel de măsură ar putea să o introducă.

Cu sprijinul cadrului instituit la nivelul UE prin Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027, UE și statele sale membre pun în aplicare numeroase măsuri pentru a facilita și a accelera integrarea și incluziunea resortisanților țărilor terțe, iar Comisia monitorizează progresele înregistrate în acest sens²⁸. Pe baza acestei monitorizări și a unei evaluări aprofundate a modului în care drepturile legate de permisele de ședere au un impact asupra integrării resortisanților țărilor terțe în toate statele membre, Comisia va revizui chestiunea perioadei de ședere necesare pentru dobândirea statutului de RTL în UE, pentru a oferi informații suplimentare cu privire la o posibilă reducere a pragului de cinci ani. Această evaluare va fi prezentată în primul raport privind aplicarea directivei reformate, care urmează să fie adoptat în termen de doi ani de la încheierea perioadei de transpunere.

Păstrând, ca regulă generală, perioada de ședere necesară de cinci ani, propunerea introduce totuși două modificări importante care ar oferi valoare adăugată europeană prin facilitarea în mare măsură a dobândirii statutului de RTL în UE în situații de mobilitate între statele

²⁷ A se vedea Planul de acțiune al Comisiei Europene privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027.

²⁸ La sfârșitul anului 2024 se va efectua o evaluare intermediară a Planului de acțiune al Comisiei.

membre. În primul rând, Comisia propune să se permită cumularea perioadelor de ședere în diferite state membre pentru a atinge pragul de cinci ani. În al doilea rând, persoanele care au dobândit deja statutul de RTL în UE într-un stat membru ar trebui să aibă nevoie doar de trei ani pentru a dobândi statutul într-un al doilea stat membru.

Avizul Comitetului de control normativ

La 22 septembrie 2021, evaluarea impactului a fost prezentată Comitetului de control normativ, iar o reuniune a avut loc la 20 octombrie 2021. Comitetul a emis un aviz pozitiv cu rezerve la 25 octombrie 2021. Comitetul a evidențiat o serie de elemente ale evaluării impactului care trebuiau remediate. Mai concret, comitetul a solicitat clarificări suplimentare cu privire la domeniul de aplicare al acestei inițiative și la modul în care aceasta se articulează cu cea de revizuire a Directivei privind permisul unic. În plus, comitetul a solicitat să se evidențieze mai bine diferențele principale, din punctul de vedere al măsurilor, dintre opțiunile de politică și să se analizeze mai bine dacă sunt posibile abordări alternative la măsurile propuse. Comitetul a solicitat, de asemenea, clarificări cu privire la modul în care măsurile cu caracter opțional pentru statele membre vor afecta eficacitatea directivei. În fine, comitetul a solicitat analize și dovezi suplimentare cu privire la impactul potențial al eliminării testului pieței forței de muncă la mutarea într-un al doilea stat membru.

Aceste observații, precum și alte observații mai detaliate furnizate de comitet au fost abordate în versiunea finală a evaluării impactului, care conține în special o descriere mai clară a definiției problemei și obiectivelor inițiativei, precum și a modului în care diferitele opțiuni de politică ar aborda aceste probleme și obiective. Totodată, observațiile Comitetului au fost luate în considerare în cadrul propunerii de directivă.

• **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Această inițiativă a fost inclusă în anexa II la programul de lucru al Comisiei pentru 2021²⁹ și, prin urmare, face parte din Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT).

<i>Economii de costuri REFIT – opțiunea preferată</i>		
<i>Descriere</i>	<i>Suma (economia anuală medie)</i>	<i>Observații</i>
Economii de costuri ca urmare a simplificării procedurilor prevăzute de Directiva RTL în vigoare în prezent	24 500 EUR	Autoritățile naționale ale statului membru
Economii de costuri ca urmare a reducerii taxelor pentru obținerea statutului de RTL în UE și a unor proceduri mai scurte, furnizarea de informații de o mai bună calitate cu privire la statutul de RTL în UE conducând la o reducere a taxelor plătite pentru asistență juridică	1 145 000 EUR	Resortisanți ai țărilor terțe

²⁹ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_commission_work_programme_annexes_en.pdf

Economii de costuri ca urmare a reducerii taxelor administrative și a procedurilor mai scurte	113 000 EUR	Angajatori
---	-------------	------------

Sumele prezentate reprezintă valoarea medie a tuturor economiilor de costuri medii anuale pentru toate măsurile incluse în opțiunea preferată

- **Drepturile fundamentale**

Această inițiativă este conformă cu Carta drepturilor fundamentale și consolidează unele dintre drepturile consacrate în aceasta. Aceasta contribuie la consolidarea unor drepturi fundamentale specifice, în special pe cele privind: nediscriminarea (articolul 21), viața de familie și viața profesională (articolul 33) și securitatea socială și asistența socială (articolul 34).

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Nu există implicații pentru bugetul Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și modalități de monitorizare, evaluare și raportare**

Comisia va verifica transpunerea corectă și eficace a directivei reformate în legislația națională a tuturor statelor membre participante. Pe parcursul etapei de punere în aplicare, Comisia va organiza periodic reuniuni ale comitetului de contact cu toate statele membre. Comisia va prezenta periodic Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a punerii în aplicare, a funcționării și a impactului Directivei privind rezidenții pe termen lung.

Aplicarea directivei va fi monitorizată în raport cu principalele obiective operaționale, utilizând o serie de indicatori relevanți și măsurabili, bazați pe surse de date ușor accesibile, acceptate și credibile. Comunicarea mai multor tipuri de informații devine obligatorie în directiva revizuită, pentru a îmbunătăți furnizarea informațiilor în timp util și fiabilitatea acestora. Statisticile oficiale europene și naționale publicate de Eurostat și de autoritățile statistice naționale competente ar trebui utilizate cât mai mult posibil pentru a monitoriza numărul de permise de ședere pe termen lung eliberate de UE (inclusiv în raport cu permisele de ședere pe termen lung naționale) și, acolo unde este posibil, pentru a monitoriza numărul resortisanților țărilor terțe care își exercită dreptul la mobilitate în interiorul UE și la migrație circulară. În plus, Comisia va continua să solicite sprijinul agențiilor și rețelelor existente ale UE, cum ar fi Agenția pentru Drepturi Fundamentale și Rețeaua europeană de migrație. De asemenea, Comisia va continua să recurgă la grupurile de experți existente care au contribuit la evaluarea impactului.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Având în vedere faptul că propunerea conține un număr mai mare de obligații juridice în comparație cu directiva existentă, vor fi necesare documente explicative, inclusiv un tabel de corespondență între dispozițiile naționale și directivă, care să însoțească notificarea măsurilor de transpunere, astfel încât măsurile de transpunere pe care statele membre le-au adăugat la legislația existentă să fie clar identificabile.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

CAPITOLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

Articolele 1-3

Acest capitol stabilește obiectul, definițiile și domeniul de aplicare al propunerii. Principala modificare a propunerii de reformare se referă la domeniul de aplicare al directivei, excluderea referitoare la „cazurile în care permisul de ședere [...] a fost limitat în mod formal” fiind eliminată, deoarece interpretarea acesteia a condus la insecuritate juridică în transpunerea și punerea în aplicare de către statele membre.

CAPITOLUL II – STATUTUL DE REZIDENT PE TERMEN LUNG ÎNTR-UN STAT MEMBRU

Articolul 4

Acest articol stabilește normele privind calcularea perioadei de ședere necesare pentru a solicita statutul de rezident pe termen lung în UE. Propunerea de reformare introduce o modificare importantă, menită să permită resortisanților țărilor terțe să cumuleze perioadele de ședere în diferite state membre, cu condiția să fi acumulat doi ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statului membru în care se depune cererea. Această nouă dispoziție va promova mobilitatea în interiorul UE a resortisanților țărilor terțe, care vor putea beneficia de șederea lor în diferite state membre și vor putea dobândi statutul de rezident pe termen lung în UE într-o perioadă mai scurtă de timp.

Propunerea prevede în mod clar că orice perioadă de ședere petrecută în calitate de titular al unei vize de lungă ședere sau al unui permis de ședere eliberat în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern ar trebui luată în considerare integral pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE, inclusiv perioadele de ședere petrecute cu un statut sau într-o calitate care este în prezent exclusă din domeniul de aplicare al directivei, cum ar fi șederea pentru studii sau formare profesională, șederea în calitate de beneficiar de protecție națională sau temporară sau șederea bazată inițial exclusiv pe motive temporare. Această dispoziție este menită să acopere acele cazuri în care un resortisant al unei țări terțe care a locuit anterior cu un statut sau într-o calitate exclusă din domeniul de aplicare al directivei (de exemplu în calitate de student) își are ulterior reședința într-o calitate sau cu un statut care intră în domeniul de aplicare (de exemplu în calitate de lucrător). În aceste cazuri, perioadele de ședere, de exemplu în calitate de student, vor putea fi luate în considerare integral în vederea cumulării perioadei de cinci ani, cu condiția ca șederea totală să fi fost legală și continuă.

Șederea trebuie să fi fost legală și continuă. Pentru a preveni riscul dobândirii abuzive a statutului de rezident pe termen lung în UE, statele membre ar trebui să se asigure că cerința privind șederea legală și continuă este monitorizată în mod corespunzător pentru toate categoriile de resortisanți ai țărilor terțe. Acest risc este deosebit de relevant pentru resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un stat membru, deoarece acordarea acestor permise de ședere nu face întotdeauna obiectul cerinței privind prezența fizică continuă în statul membru sau face doar obiectul unei cerințe privind prezența investitorilor în statul membru pentru o perioadă limitată de timp.

Pentru a preveni acest risc, statele membre ar trebui să consolideze controalele privind cerința de reședință, în special în ceea ce privește cererile de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE depuse de resortisanți ai țărilor terțe care dețin și/sau au deținut un permis de ședere acordat pe baza unei investiții, în cazurile în care eliberarea unor astfel de permise nu a făcut obiectul cerinței de prezență fizică continuă în statul membru în cauză sau a fost supusă cerinței privind prezența investitorului în statul membru în cauză pentru o perioadă limitată de timp. Propunerea include, de asemenea, o dispoziție prin care statelor membre nu

li se permită să ia în calcul, în scopul cumulării perioadelor de ședere în diferite state membre, perioadele de ședere petrecute în calitate de titular al unui permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un alt stat membru. Această dispoziție este introdusă cu scopul de a limita atractivitatea unor astfel de sisteme și este o reacție la faptul că nu toate statele membre au reglementat această categorie de permise de ședere³⁰.

Articolul 5

Acest articol stabilește condițiile pentru a obține statutul de rezident pe termen lung în UE. Solicitanții trebuie să demonstreze că dispun de resurse adecvate și de o asigurare medicală, pentru a nu deveni o povară pentru statul membru, și li se poate cere să respecte condiții de integrare. Propunerea introduce dispoziții suplimentare menite să sporească claritatea și să limiteze marja de apreciere a statelor membre, prin codificarea jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene.

În ceea ce privește condiția referitoare la resurse, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a UE (*Chakroun*, C-578/08 și *X/Belgische Staat*, C-302/18), Statele membre pot indica o anumită sumă ca valoare de referință, dar nu pot impune un nivel de venit minim sub care toate cererile de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE vor fi respinse fără examinarea efectivă a situației fiecărui solicitant. La evaluarea resurselor stabile și regulate ale solicitantului, statele membre pot lua în considerare factori precum cotizațiile la sistemul de pensii sau achitarea obligațiilor fiscale. Noțiunea de „resurse” nu privește numai „resursele proprii” ale solicitantului statutului de rezident pe termen lung în UE, ci poate include și resursele puse la dispoziția acestuia de un terț, cu condiția ca acestea să fie considerate stabile, regulate și suficiente având în vedere circumstanțele individuale ale solicitantului în cauză.

Statele membre ar trebui să poată impune solicitanților statutului de rezident pe termen lung în UE să îndeplinească condiții de integrare, de exemplu cerându-le să promoveze un examen de integrare civică sau un examen de limbă. Cu toate acestea, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a UE (*P&S*, C-579/13), mijloacele de punere în aplicare a acestei cerințe nu ar trebui să fie de natură să pună în pericol obiectivul de promovare a integrării resortisanților țărilor terțe, având în vedere, în special, nivelul de cunoștințe necesar pentru promovarea unui examen de integrare civică, accesibilitatea cursurilor și a materialelor necesare pentru pregătirea examenului respectiv, cuantumul taxelor aplicabile resortisanților țărilor terțe ca taxe de înscriere la examenul respectiv sau luarea în considerare a unor circumstanțe individuale specifice, cum ar fi vârsta, analfabetismul sau nivelul de educație.

Articolul 6

Acest articol prevede că statele membre pot refuza acordarea statutului de rezident pe termen lung în UE din motive de ordine publică și siguranță publică, astfel cum se prevede deja în Directiva 2003/109/CE.

Articolul 7

Acest articol stabilește procedurile administrative pentru dobândirea statutului, care sunt similare celor deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE. Propunerea de reformare introduce o dispoziție care reglementează mai detaliat situațiile în care documentele prezentate sau informațiile furnizate în sprijinul cererii sunt inadecvate sau incomplete, situații care sunt similare celor deja prevăzute în alte directive mai recente ale UE privind migrația legală.

³⁰ Raportul Comisiei privind „Sistemele din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori”, COM(2019) 12 final.

Articolul 8

Acest articol stabilește normele privind eliberarea permisului de ședere care certifică statutul de rezident pe termen lung în UE. Propunerea de reformare schimbă denumirea permisului în „permis de ședere pe termen lung în UE”.

Articolul 9

Acest articol stabilește motivele obligatorii și facultative de retragere și de pierdere a statutului, astfel cum sunt deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE. Propunerea de reformare extinde, de la 12 luni, cât este în prezent, la 24 luni, posibilitatea ca rezidenții pe termen lung în UE să fie absenți de pe teritoriul Uniunii fără a-și pierde statutul de rezident pe termen lung în UE. Această modificare vizează să promoveze migrația circulară a rezidenților pe termen lung ai UE, în special pentru a le permite acestora să investească în țările lor de origine și să împărtășească cunoștințele și competențele dobândite în Uniune, precum și să se întoarcă temporar în țările lor de origine din motive personale și familiale.

În cazul unor absențe mai lungi, statele membre ar trebui să stabilească o procedură simplificată pentru redobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE. Pentru a îmbunătăți securitatea juridică și a promova migrația circulară, propunerea de reformare reglementează principalele condiții ale unei astfel de proceduri, care, în conformitate cu Directiva 2003/109/CE, sunt reglementate de legislația națională. Potrivit propunerii, statele membre pot decide să nu solicite îndeplinirea condițiilor privind durata șederii, resursele și asigurarea medicală. În orice caz, statele membre ar trebui să nu impună resortisanților țărilor terțe care solicită redobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE să respecte condiții de integrare.

În fine, propunerea modifică formularea acestui articol pentru a asigura coerența cu Directiva 2008/115/CE, privind returnarea.

Articolul 10

Acest articol stabilește garanțiile procedurale privind refuzarea, retragerea sau pierderea statutului, astfel cum sunt deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE.

Articolul 11

Acest articol introduce o nouă dispoziție, în conformitate cu cele mai recente directive ale UE privind migrația legală și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (*Comisia/Țările de Jos*, C-508/10), în temeiul căreia statele membre pot percepe taxe pentru prelucrarea cererilor, trebuind ca valoarea acestor taxe să nu aibă ca scop sau ca efect crearea unui obstacol în calea obținerii statutului de rezident pe termen lung conferit de directivă, ceea ce ar submina obiectivul și spiritul acesteia din urmă.

Articolul 12

Acest articol prevede dreptul la tratament egal al rezidenților pe termen lung în UE, care sunt similare celor deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE. Propunerea de reformare introduce trei modificări principale, care vizează consolidarea drepturilor și îmbunătățirea procesului de integrare a rezidenților pe termen lung în UE.

În primul rând, se clarifică faptul că rezidenții pe termen lung în UE ar trebui să aibă același drept ca și cetățenii unui stat membru în ceea ce privește achiziționarea de locuințe private. Dreptul de a achiziționa locuințe private este deosebit de relevant având în vedere obiectivul principal al prezentei directive, și anume integrarea rezidenților pe termen lung din UE în societatea gazdă. Posibilitatea de a deține propria locuință este un element care poate contribui la integrarea resortisanților țărilor terțe care au ales să se stabilească într-un stat membru al UE.

În al doilea rând, acest articol aliniază definiția securității sociale și dispozițiile în materie de export al pensiilor și al prestațiilor familiale la dispozițiile celor mai recente directive privind migrația legală. În particular, se face trimitere la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 în ceea ce privește definiția securității sociale [alineatul (1) litera (d)]. Rezidenții pe termen lung în UE sau urmașii acestora care se mută într-o țară terță ar trebui să primească pensii legale în aceleași condiții și la același nivel ca și cele primite de resortisanții statelor membre în cauză atunci când se mută într-o țară terță, în conformitate cu celelalte directive privind migrația legală [alineatul (6)].

În fine, propunerea extinde accesul egal al rezidenților UE pe termen lung la protecție socială și la asistență socială, prin eliminarea posibilității ca statele membre să limiteze acest acces la „indemnizațiile de bază”.

Articolul 13

Acest articol stabilește norme care garantează o protecție sporită împotriva deciziilor de încetare a șederii legale a rezidenților pe termen lung în UE. Formularea articolului trebuie modificată ținând seama de faptul că, de la adoptarea Directivei 2008/115, există norme comune privind standardele și procedurile aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală. Protecția consolidată constă în limitarea posibilității de a pune capăt șederii legale a rezidenților pe termen lung din UE la cazul în care aceștia constituie o amenințare reală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a siguranței publice. În plus, se prevede că deciziile de încetare a șederii legale a rezidenților pe termen lung din UE nu ar trebui să se bazeze pe rațiuni economice.

Articolul 14

Acest articol stabilește că statele membre au dreptul de a elibera permise naționale de ședere cu valabilitate permanentă sau nelimitată în paralel cu permisul de ședere pe termen lung în UE. Cu toate acestea, propunerea de reformare introduce noi dispoziții vizând asigurarea unor condiții de concurență echitabile între permisul de ședere pe termen lung în UE și permisele naționale de ședere permanentă, astfel încât resortisanții țărilor terțe să aibă posibilitatea reală de a alege între cele două permise. În particular, statele membre ar trebui să se asigure că: cerințele în materie de integrare și de resurse pentru dobândirea statutului UE nu sunt mai stricte decât cerințele pentru dobândirea statutului național [articolul 5 alineatul (3)]; solicitanții de permise de ședere în UE plătesc aceleași taxe pentru prelucrarea cererilor lor ca și solicitanții de permise naționale (articolul 11); titularii statutului de rezident pe termen lung în UE nu beneficiază de un nivel mai scăzut de garanții și drepturi procedurale decât titularii permiselor naționale de ședere cu valabilitate permanentă sau nelimitată [articolul 10 alineatul (3), articolul 12 alineatul (8), articolul 15 alineatul (6)]; statele membre ar trebui să asigure

același nivel de informare, promovare și publicitate privind permisul de ședere pe termen lung în UE ca și cel prevăzut în ceea ce privește permisele naționale de ședere cu valabilitate permanentă sau nelimitată (articolul 27); titularii permiselor naționale cu valabilitate permanentă sau nelimitată care solicită un permis de ședere pe termen lung în UE beneficiază de o procedură simplificată [articolul 7 alineatul (4)].

Articolul 15

Acest articol introduce noi dispoziții pentru a facilita reîntregirea familiei pentru rezidenții pe termen lung din UE, derogând de la normele generale ale Directivei 2003/86/CE. În particular, statele membre nu ar trebui să aplice condiții referitoare la integrare în scopul reîntregirii familiei, deoarece rezidenții pe termen lung în UE și familiile acestora sunt considerate a fi integrate în societatea gazdă, și nu ar trebui să aplice nicio limită de timp în ceea ce privește accesul membrilor familiei la piața muncii.

În plus, acest articol stabilește norme specifice privind dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE de către copiii rezidenților pe termen lung din UE născuți sau adoptați pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul de ședere pe termen lung în UE, norme care, în prezent, nu sunt reglementate de niciun instrument juridic al UE. Întrucât viața de familie ar trebui respectată, iar protecția acesteia este un element esențial al integrării rezidenților pe termen lung în UE, copiii acestora care sunt născuți sau adoptați pe teritoriul statului membru al UE care le-a eliberat părinților lor permisul de ședere pe termen lung în UE ar trebui să dobândească statutul de rezident pe termen lung în UE în mod automat, fără a fi supuși cerinței privind reședința prealabilă.

CAPITOLUL III – ȘEDEREA ÎN CELELALTE STATE MEMBRE

Articolele 16-18

Aceste articole stabilesc principalele norme și condiții pentru ca rezidenții pe termen lung în UE și membrii familiilor acestora să își exercite dreptul la mobilitate în interiorul UE. Prezenta propunere de reformare vizează facilitarea mobilității în interiorul UE, prin eliminarea unei serii de obstacole care o împiedicau până în prezent. În particular, al doilea stat membru nu ar trebui să mai aibă dreptul de a efectua o verificare a situației de pe piața forței de muncă atunci când examinează cererile depuse de rezidenții pe termen lung în UE pentru exercitarea unei activități economice în calitate de salariat sau de lucrător care desfășoară o activitate independentă, iar orice cote existente pentru rezidenții pe termen lung în UE care au reședința în alte state membre ar trebui eliminate. În plus, rezidenții pe termen lung în UE ar trebui să aibă dreptul de a depune o cerere în timp ce își au încă reședința în primul stat membru și de a începe să aibă un loc de muncă sau să studieze în termen de cel mult 30 de zile de la depunerea cererii. În fine, în cazul în care rezidenții pe termen lung în UE solicită autorizarea șederii într-un al doilea stat membru pentru a exercita o profesie reglementată, calificările lor profesionale ar trebui să fie recunoscute în același mod ca cele ale cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE și cu alte dispoziții aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern.

Articolele 19-20

Aceste articole prevăd că al doilea stat membru poate refuza acordarea statutului de rezident din motive de ordine publică, siguranță publică sau sănătate publică, astfel cum se prevede deja în Directiva 2003/109/CE. Articolul 20 aliniază definiția amenințării la adresa sănătății publice la dispozițiile celor mai recente directive privind migrația legală, printr-o trimitere la Codul frontierelor Schengen.

Articolul 21

Acest articol stabilește procedurile administrative pentru dobândirea dreptului de ședere într-un al doilea stat membru, care sunt similare celor deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE. Propunerea de reformare introduce un termen mai scurt (90 de zile + 30 de zile în circumstanțe excepționale), în conformitate cu cele mai recente directive privind migrația legală, și permite membrilor de familie să cumuleze perioadele de ședere în diferite state membre pentru obținerea unui permis de ședere autonom, prin derogare de la Directiva 2003/86/CE.

Articolele 22-23

Aceste articole stabilesc normele privind modificarea aduse permisului de ședere pe termen lung în UE pentru beneficiarii de protecție internațională și privind garanțiile procedurale legate de mobilitate, astfel cum sunt prevăzute deja în Directiva 2003/109/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE.

Articolul 24

Acest articol prevede că, odată ce rezidenții pe termen lung în UE și membrii familiilor acestora dobândesc dreptul de ședere în al doilea stat membru, aceștia ar trebui să beneficieze de egalitate de tratament cu resortisanții celui de al doilea stat membru în aceleași zone și în aceleași condiții menționate la articolul 12 din propunere. Acesta din urmă îmbunătățește accesul pe piața forței de muncă a celui de al doilea stat membru pentru rezidenții pe termen lung în UE și pentru membrii familiilor acestora care își au reședința într-un al doilea stat membru, eliminând posibilitatea ca statele membre să restricționeze acest acces în primele 12 luni. Cu toate acestea, pentru a se asigura că criteriile de ședere în al doilea stat membru continuă să fie îndeplinite, al doilea stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a impune rezidenților pe termen lung în UE și membrilor familiilor acestora să comunice autorităților competente orice schimbare a angajatorului sau a activității economice.

Articolul 25

Acest articol stabilește normele privind retragerea statutului de rezident în al doilea stat membru și obligația de reprimire în primul stat membru, astfel cum se prevede deja în Directiva 2003/109/CE, cu o serie de modificări menite să asigure coerența cu Directiva 2008/115/CE, privind returnarea, care stabilește standarde și proceduri comune care trebuie aplicate în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală.

Articolul 26

Acest articol stabilește că rezidenților pe termen lung în UE care își au reședința într-un al doilea stat membru ar trebui să li se acorde posibilitatea de a dobândi statutul de rezident pe termen lung în cel de al doilea stat membru în aceleași condiții ca cele necesare pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în primul stat membru. Pentru a accelera integrarea în al doilea stat membru a persoanelor care s-au integrat deja într-un alt stat membru al UE, propunerea de reformare prevede că perioada necesară de ședere în al doilea stat membru ar trebui să fie de trei ani. În scopul dobândirii statutului de rezident pe termen lung într-un al doilea stat membru nu ar trebui să fie posibilă cumularea perioadelor de ședere în diferite state membre.

Cu toate acestea, al doilea stat membru ar trebui să aibă libertatea de a decide dacă va acorda asistență socială sau asistență pentru studii, inclusiv pentru formare profesională, constând în granturi și împrumuturi pentru studenți, rezidenților pe termen lung în UE care nu desfășoară activități salariale sau independente ori membrilor familiilor acestora înainte de împlinirea a cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul său, ținând seama de faptul că cetățenilor Uniunii care și-au exercitat dreptul la liberă circulație în altă calitate decât cea de lucrători salariați sau de persoane care desfășoară activități independente în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sau cu articolul 21 din TFUE ori membrilor familiilor acestora li se pot refuza, de asemenea, astfel de prestații înainte de dobândirea dreptului de ședere permanentă în urma a cinci ani de ședere legală și continuă.

Al doilea stat membru poate decide să acorde o astfel de asistență rezidenților pe termen lung în UE înainte de încheierea perioadei de cinci ani de ședere legală și continuă, cu condiția să asigure același tratament cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație în

conformitate cu Directiva 2004/38/CE sau cu articolul 21 din TFUE (care nu sunt lucrători care desfășoară activități salariate, persoane care desfășoară activități independente sau persoane care își păstrează acest statut) și membrilor familiilor acestora, precum și resortisanților țărilor terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte, și membrilor familiilor acestora.

În fine, înainte de împlinirea unei perioade de cinci ani de ședere legală și continuă în statul membru respectiv, în cazul în care un rezident pe termen lung în UE a încetat o activitate salariată sau independentă și nu dispune de suficiente resurse pentru sine și pentru membrii familiei sale, precum și de o asigurare medicală completă, astfel încât să nu devină o povară excesivă pentru sistemul de asistență socială al celui de al doilea stat membru, șederea sa legală poate înceta din acest motiv, ținând seama de faptul că cetățenii Uniunii care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și membrii familiilor lor pot fi expulzați într-o astfel de situație înainte de dobândirea dreptului de ședere permanentă în urma a cinci ani de ședere legală și continuă.

CAPITOLUL IV – DISPOZIȚII FINALE

Articolul 27

Acest nou articol introduce obligația statelor membre de a facilita accesul solicitanților la informații privind dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE și a drepturilor aferente, în conformitate cu cele mai recente directive privind migrația legală.

Articolele 28-33

Aceste articole prevăd normele privind raportarea, punctele de contact, transpunerea, intrarea în vigoare și destinatarii, astfel cum sunt deja prevăzute în Directiva 2003/109/CE. Articolul 31 prevede că, după expirarea termenului de transpunere a directivei reformate, Directiva 2003/109/CE se abrogă.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung
(reformare)**

⊠ PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI ⊠ CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul ⊠ privind funcționarea Uniunii Europene ⊠ ~~de instituire a Comunității Europene~~, în special articolul ~~63 alineatele (3) și (4)~~ ⊠ 79 alineatul (2) ⊠
⊠ literele (a) și (b) ⊠,

având în vedere propunerea Comisiei,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

↓ nou

(1) Directiva 2003/109/CE a Consiliului³¹ a fost modificată în mod substanțial³². Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea directivei menționate.

↓ 2003/109/CE considerentul 1
(adaptat)

~~În vederea stabilirii progresive a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, Tratatul de instituire a Comunității Europene prevede, pe de o parte, adoptarea unor măsuri care să asigure libera circulație a persoanelor, însoțite de măsuri privind controlul la frontierele externe, azilul și imigrația și, pe de altă parte, adoptarea unor măsuri privind azilul, imigrația și apărarea drepturilor resortisanților țărilor terțe.~~

³¹ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

³² A se vedea anexa I partea A.

↓ 2003/109/CE considerentul 2
(adaptat)

~~La reuniunea extraordinară de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, Consiliul European a afirmat că statutul juridic al resortisanților țărilor terțe trebuie apropiat de cel al resortisanților statelor membre și că unei persoane care are reședința legală într-un stat membru, pe o perioadă determinată, și care este titulară a unui permis de lungă ședere trebuie să i se acorde în statul membru respectiv un ansamblu de drepturi uniforme cât mai apropiate de cele de care beneficiază cetățenii Uniunii Europene.~~

↓ 2003/109/CE considerentul 3

- (2) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.
-

↓ 2003/109/CE considerentul 4
(adaptat)

- (3) Integrarea resortisanților țărilor terțe care ~~s-au stabilit pentru o perioadă lungă~~ ☒ sunt rezidenți pe termen lung în UE ☒ în statele membre reprezintă un element cheie în promovarea coeziunii economice și sociale, obiectiv fundamental al ~~Comunității~~ ☒ Uniunii ☒, prevăzut de tratat.
-

↓ 2003/109/CE considerentul 5

- (4) Statele membre trebuie să pună în aplicare dispozițiile prezentei directive fără a face discriminări pe bază de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de alt fel, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.
-

↓ 2011/51/UE considerentele 2 și 4 (adaptat)

- (5) Perspectiva obținerii statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ într-un stat membru după o anumită perioadă de timp este un element important pentru integrarea deplină a beneficiarilor unei protecții internaționale în statul membru în care locuiesc. Prin urmare, beneficiarii de protecție internațională ar trebui să poată obține statutul de rezidenți pe termen lung ☒ în UE ☒ în statul membru care le-a acordat protecție internațională, în aceleași condiții ca și cele aplicabile altor resortisanți ai țărilor terțe.
-

↓ nou

- (6) Resortisanților țărilor terțe care beneficiază de drepturi la liberă circulație în conformitate cu legislația UE ar trebui să li se acorde acces la statutul de rezident pe termen lung în UE în conformitate cu aceleași norme ca cele aplicabile oricărui alt resortisant al unei țări terțe care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive. Drepturile pe care acești resortisanți ai țărilor terțe le dobândesc în calitate de titulari ai statutului de rezident pe termen lung în UE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor

de care aceștia se pot bucura în temeiul Directivei 2004/38/CE³³. Toate dispozițiile din prezenta directivă referitoare la persoanele care beneficiază de dreptul la liberă circulație ar trebui să se aplice și resortisanților țărilor terțe care beneficiază de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul unor acorduri încheiate fie între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte, fie între Uniune și țări terțe.

↓ 2003/109/CE considerentul 6
(adaptat)

- (7) Criteriul principal în dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE ar trebui să fie durata șederii pe teritoriul unui stat membru. Șederea respectivă trebuie să fi fost legală și neîntreruptă pentru a putea dovedi stabilirea persoanei respective în țara în cauză. Este necesară o anumită flexibilitate pentru a se putea ține seama de circumstanțele care pot determina o persoană să părăsească temporar teritoriul respectiv.

↓ nou

- (8) Pentru a preveni riscul dobândirii abuzive a statutului de rezident pe termen lung în UE, statele membre ar trebui să se asigure că cerința privind șederea legală și continuă este monitorizată în mod corespunzător pentru toate categoriile de resortisanți ai țărilor terțe. Acest risc este deosebit de relevant pentru resortisanții țărilor terțe care dețin un permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un stat membru, deoarece eliberarea acestor permise de ședere nu face întotdeauna obiectul cerinței privind prezența fizică continuă în statul membru sau face doar obiectul unei cerințe privind prezența investitorilor în statul membru pentru o perioadă limitată de timp. Pentru a preveni acest risc, statele membre ar trebui să consolideze controalele având drept obiect cerința privind șederea legală și continuă, în special în ceea ce privește cererile de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE depuse de resortisanți ai țărilor terțe care își au reședința într-un stat membru în schimbul oricărui tip de investiții, cum ar fi transferurile de capital, achiziționarea sau închirierea de proprietăți imobiliare, investițiile în obligațiuni de stat, investițiile în entități corporative, donații sau fonduri de dotare pentru activități care contribuie la binele public și în schimbul unor contribuții la bugetul de stat.
- (9) Perioada de ședere necesară pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE ar trebui să fie finalizată în statul membru în care se depune cererea. Cu toate acestea, pentru a promova mobilitatea în interiorul UE a resortisanților țărilor terțe, statele membre ar trebui să permită resortisanților țărilor terțe să cumuleze perioade de ședere în diferite state membre. Cu scopul de a limita atractivitatea programelor de acordare a dreptului de ședere investitorilor și având în vedere faptul că nu toate statele membre au reglementat această categorie de permise de ședere, statele membre nu ar trebui să ia în considerare, în scopul cumulării, perioadele de ședere petrecute în

³³

Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

calitate de titular al unui permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un alt stat membru.

- (10) Orice perioadă de ședere petrecută de un titular al unei vize de lungă ședere sau al unui permis de ședere eliberat în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern ar trebui luată în considerare pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE, inclusiv perioadele de ședere petrecute cu un statut sau cu o calitate care este exclusă din domeniul de aplicare al directivei, cum ar fi șederea pentru studii sau formare profesională, șederea în calitate de beneficiar de protecție națională sau temporară sau șederea bazată inițial exclusiv pe motive temporare. În cazul în care resortisantul țării terțe în cauză a dobândit un titlu de ședere care îi va permite să beneficieze de statutul de rezident pe termen lung în UE, aceste perioade ar trebui luate în considerare integral la calcularea perioadei necesare pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE, cu condiția ca șederea totală să fi fost legală și continuă.

↓ 2003/109/CE considerentul 7
(adaptat)
⇒ nou

- (11) Pentru a dobândi statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, resortisantul unei țări terțe trebuie să facă dovada că dispune de resurse suficiente și de o asigurare de sănătate, pentru a nu risca să devină o povară pentru statul membru. ⇒ Statele membre pot indica o anumită sumă ca valoare de referință, dar nu pot impune un nivel de venit minim sub care toate cererile de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE vor fi respinse fără examinarea efectivă a situației fiecărui solicitant. ⇐ În evaluarea resurselor stabile și regulate ale solicitantului, statele membre pot lua în considerare factori precum cotizațiile la sistemul de pensii sau achitarea obligațiilor fiscale. ⇒ Noțiunea de „resurse” nu ar trebui să privească numai „resursele proprii” ale solicitantului statutului de rezident pe termen lung în UE, ci poate include și resursele puse la dispoziția acestuia de un terț, cu condiția ca acestea să fie considerate stabile, regulate și suficiente având în vedere circumstanțele individuale ale solicitantului în cauză. ⇐

↓ nou

- (12) Statele membre ar trebui să poată impune solicitanților statutului de rezident pe termen lung în UE să îndeplinească condiții de integrare, de exemplu cerându-le să promoveze un examen de integrare civică sau un examen de limbă. Cu toate acestea, mijloacele de punere în aplicare a acestei cerințe nu ar trebui să fie de natură să pună în pericol obiectivul de promovare a integrării resortisanților țărilor terțe, având în vedere, în special, nivelul de cunoștințe necesar pentru promovarea unui examen de integrare civică, accesibilitatea cursurilor și a materialelor necesare pentru pregătirea examenului respectiv, cuantumul taxelor aplicabile resortisanților țărilor terțe ca taxe de înscriere la examenul respectiv sau luarea în considerare a unor circumstanțe individuale specifice, cum ar fi vârsta, analfabetismul sau nivelul de educație.

↓ 2003/109/CE considerentul 8
(adaptat)

- (13) De asemenea, resortisanții țărilor terțe care doresc să dobândească și să păstreze statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ nu trebuie să reprezinte o amenințare

pentru ordinea publică și siguranța publică. Noțiunea de ordine publică se poate referi la condamnări pentru infracțiuni grave.

↓ 2003/109/CE considerentul 9
(adaptat)

- (14) Considerentele economice nu trebuie să constituie un motiv de refuz în acordarea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ și nu ~~trebuie~~ ☒ ar trebui ☒ să interfereze cu condițiile pertinente.

↓ 2003/109/CE considerentul 10
(adaptat)

- (15) Trebuie stabilit un sistem de norme de procedură care să reglementeze examinarea ~~cererii~~ ☒ cererilor ☒ de dobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒. Procedurile respective trebuie să fie eficiente și ~~să poată fi gestionate~~ ☒ gestionabile ☒, ținând seama de volumul de muncă normal al administrațiilor statelor membre, precum și transparente și echitabile, pentru a oferi persoanelor în cauză un nivel adecvat de certitudine juridică. Ele nu trebuie să reprezinte un mijloc de împiedicare a exercitării dreptului de ședere.

↓ 2003/109/CE considerentul 11
(adaptat)
⇒ nou

- (16) Dobândirea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ trebuie atestată de un permis de ☒ lungă ☒ ședere ☒ în UE ☒ care să permită persoanei în cauză să dovedească rapid și cu ușurință statutul său juridic. Permisul de ședere trebuie să răspundă de asemenea unor standarde tehnice de nivel ~~nivel~~ ⇒ înalt ⇐ , în special în ceea ce privește măsurile de siguranță împotriva falsificării și contrafacerii, în scopul evitării abuzurilor în statul membru în care a fost dobândit statutul, precum și în statele membre în care se exercită dreptul de ședere.

↓ nou

- (17) Pentru a promova migrația circulară a rezidenților pe termen lung ai UE, în special pentru a le permite să investească în țările lor de origine și să împărtășească cunoștințele și competențele dobândite în Uniune, precum și să se întoarcă temporar în țările lor de origine din motive personale și familiale, rezidenților pe termen lung din UE ar trebui să li se permită să fie absenți de pe teritoriul Uniunii pentru o perioadă de până la 24 luni consecutive fără ca aceștia să își piardă statutul de rezident pe termen lung în UE. În cazul unor absențe mai lungi, statele membre ar trebui să stabilească o procedură simplificată pentru redobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE.

↓ 2003/109/CE considerentul 12
(adaptat)

- (18) Pentru a constitui un veritabil instrument de integrare în societatea în care este stabilit rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒, rezidentul respectiv ☒ în UE ☒ trebuie să

beneficieze de egalitate de tratament cu ~~cel al cetățenilor~~ ☒ cetățenii ☒ statului membru, într-o gamă largă de domenii economice și sociale, în condițiile pertinente definite de prezenta directivă.

↓ 2011/51/UE considerentul 7
(adaptat)

- (19) Egalitatea de tratament a beneficiarilor de protecție internațională în statul membru care le-a acordat protecție internațională nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și beneficiilor garantate de Directiva 2011/95/CE ☒ a Parlamentului European și a Consiliului ☒ ³⁴, precum și de Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967 („Convenția de la Geneva”).

↓ 2003/109/CE considerentul 13
(adaptat)

~~În ceea ce privește asistența socială, posibilitatea de a limita beneficiile rezidenților pe termen lung la beneficiile de bază trebuie înțeleasă în sensul că noțiunea respectivă acoperă cel puțin venitul minim de subzistență, ajutorul acordat în caz de boală sau sarcină, ajutorul acordat pentru creșterea copilului și tratamentele îndelungate. Modalitățile de acordare a indemnizațiilor respective trebuie stabilite de legislația internă.~~

↓ 2003/109/CE considerentul 14
(adaptat)

~~Statele membre trebuie să și respecte obligația de a acorda copiilor minori accesul la un sistem educativ în condiții similare celor prevăzute pentru resortisanții lor naționali.~~

↓ 2003/109/CE considerentul 15
(adaptat)

~~Noțiunea de bursă de studii în domeniul formării profesionale nu acoperă măsurile finanțate în temeiul dispozițiilor privind ajutorul social. Pe de altă parte, accesul la burse poate fi condiționat de îndeplinirea de către persoana care solicită bursa a condițiilor pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung. În ceea ce privește acordarea bursei de studii, statele membre pot impune condiția ca cetățenii Uniunii să poată beneficia de același avantaj în țara de origine.~~

↓ nou

- (20) Calificările profesionale dobândite de un resortisant al unei țări terțe în alt stat membru ar trebui să fie recunoscute în același mod ca cele ale cetățenilor Uniunii. Calificările

³⁴ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

dobândite într-o țară terță ar trebui luate în considerare în conformitate cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁵. Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere condițiilor prevăzute de dreptul intern pentru exercitarea profesiilor reglementate.

- (21) Prezenta directivă ar trebui să țină seama de standardele și procedurile comune din statele membre privind returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală introduse prin Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁶.

↓ 2003/109/CE considerentul 16
(adaptat)

- (22) Rezidenții pe termen lung ☒ în UE ☒ trebuie să beneficieze de o protecție consolidată împotriva ~~expulzării~~ ☒ deciziilor de încetare a șederii lor legale ☒. ~~Protecția respectivă se inspiră din criteriile stabilite de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Pentru a asigura protecția împotriva expulzării, Statele membre~~ ☒ ar ☒ trebuie să prevadă dreptul la o cale de atac efectivă în fața instanțelor jurisdicționale ☒ împotriva unor astfel de decizii ☒.

↓ nou

- (23) Deciziile de încetare a șederii legale a rezidenților pe termen lung în UE nu ar trebui să se bazeze pe considerente economice.

↓ 2011/51/UE considerentul 10
(adaptat)

- (24) Dacă un stat membru intenționează să ~~expulzeze~~ ☒ facă să înceteze șederea legală ☒ dintr-un motiv prevăzut în ☒ prezenta ☒ directivă ~~2003/109/CE~~, a unui beneficiar de protecție internațională care a obținut statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în statul membru respectiv ☒ și să îl returneze ☒ persoana în cauză ar trebui să beneficieze de protecția împotriva returnării garantată prin Directiva 2011/95/CE și prin articolul 33 din Convenția de la Geneva. În acest scop, în cazul în care persoana beneficiază de protecție internațională într-un stat membru, altul decât cel în care persoana respectivă își are reședința în prezent și are statut de rezident pe termen lung, este necesar să se prevadă că ~~persoana respectivă poate fi expulzată doar către~~ ☒ persoanei respective i se poate cere să se întoarcă doar în ☒ statul membru care i-a acordat protecția internațională și că respectivul stat membru este obligat să o ~~readmită~~ ☒ primească înapoi ☒ cu excepția cazului în care returnarea este permisă în temeiul Directivei 2011/95/CE. Aceleași garanții ar trebui să se aplice unui beneficiar de protecție internațională care s-a stabilit, dar nu a obținut încă statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE, ☒ într-un al doilea stat membru.

³⁵ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

³⁶ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

↓ 2011/51/UE considerentul 11
(adaptat)

- (25) În cazul în care ~~expulzarea~~ ☒ returnarea ☒ unui beneficiar de protecție internațională în afara teritoriului Uniunii este permisă în temeiul Directivei 2011/95/CE, statele membre ar trebui să fie obligate să se asigure că se obțin toate informațiile din sursele relevante, inclusiv, dacă este cazul, de la statul membru care a acordat protecția internațională, precum și că aceste informații sunt examinate în detaliu pentru a garanta că decizia de ~~expulzare~~ ☒ returnare ☒ a beneficiarului respectiv este în conformitate cu articolul 4 și cu articolul 19 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

↓ nou

- (26) Pentru a promova o mai bună integrare a rezidenților pe termen lung în UE ar trebui introduse norme privind condiții favorabile pentru reîntregirea familiei și accesul la muncă pentru soț sau soție. Prin urmare, ar trebui prevăzute derogări specifice de la Directiva 2003/86/CE a Consiliului. Reîntregirea familiei nu ar trebui să fie supusă unor condiții legate de integrare, deoarece rezidenții pe termen lung în UE și familiile acestora sunt considerate a fi integrate în societatea-gazdă.
- (27) Întrucât viața de familie ar trebui respectată, iar protecția acesteia este un element esențial al integrării rezidenților pe termen lung în UE, copiii rezidenților pe termen lung în UE care sunt născuți sau adoptați pe teritoriul statului membru al UE care le-a eliberat acestora din urmă permisul de ședere pe termen lung în UE ar trebui să dobândească statutul de rezident pe termen lung în UE în mod automat, în special fără a fi supuși cerinței privind reședința prealabilă.

↓ 2003/109/CE considerentul 17
(adaptat)
⇒ nou

- (28) Armonizarea condițiilor de dobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ favorizează încrederea reciprocă între statele membre. ⇒ Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a elibera, în cazul altor permise decât permisul de ședere pe termen lung în UE, permise de ședere cu valabilitate permanentă sau nelimitată ⇐ ~~Anumite state membre eliberează permise de ședere permanentă sau cu durată de validitate nelimitată în condiții mai favorabile decât cele stabilite de prezenta directivă. Tratatul nu exclude posibilitatea de a aplica dispoziții de drept intern mai favorabile. Cu toate acestea, în temeiul prezentei directive, trebuie să se prevadă ca permisele eliberate în condiții mai favorabile~~ ⇒ Astfel de permise de ședere naționale ar trebui ⇐ să nu acorde accesul la dreptul de ședere în alte state membre.

↓ nou

- (29) Statele membre ar trebui să asigure condiții de echivalență între permisele de ședere pe termen lung în UE și permisele de ședere naționale cu valabilitate permanentă sau nelimitată, în ceea ce privește drepturile procedurale și dreptul la egalitate de tratament, procedurile și accesul la informații. În particular, statele membre ar trebui

să se asigure că nivelul garanțiilor procedurale și al drepturilor acordate rezidenților pe termen lung în UE și membrilor familiilor acestora nu este mai mic decât nivelul garanțiilor procedurale și al drepturilor de care beneficiază titularii permiselor de ședere naționale cu valabilitate permanentă sau nelimitată. Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că solicitanții unui permis de ședere pe termen lung în UE nu sunt obligați să plătească pentru prelucrarea cererii lor taxe mai mari decât solicitanții de permise de ședere naționale. În fine, statele membre ar trebui să asigure același nivel de informare, promovare și publicitate în ceea ce privește permisul de ședere pe termen lung în UE ca în cazul permiselor de ședere naționale cu valabilitate permanentă sau nelimitată, de exemplu în ceea ce privește informațiile de pe site-urile web naționale privind migrația legală și campaniile de informare, precum și programele de formare oferite autorităților competente din domeniul migrației.

↓ 2003/109/CE considerentul 18
(adaptat)
⇒ nou

- (30) ⇒ Ar trebui facilitată șederea în alte state membre a rezidenților pe termen lung în UE.
⇐ Stabilirea condițiilor de acordare a dreptului de ședere într-un alt stat membru resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ☒ în UE ☒ trebuie să contribuie la realizarea efectivă a pieței interne ca spațiu în care este garantată libera circulație a tuturor persoanelor. ~~Aceasta poate constitui de asemenea un factor important de mobilitate, în special pe piața muncii din Uniune.~~ ⇒ Mobilitatea profesională și geografică a resortisanților țărilor terțe care sunt deja rezidenți pe termen lung în UE într-un stat membru ar trebui să fie recunoscută ca un factor important care contribuie la îmbunătățirea eficienței pieței forței de muncă în întreaga Uniune, la ameliorarea problemei deficitului de competențe și la compensarea dezechilibrelor regionale. ⇐
-

↓ 2011/51/UE considerentul 5

- (31) Având în vedere dreptul beneficiarilor de protecție internațională de a locui în alt stat membru decât în cel care le-a acordat protecția internațională, este necesară asigurarea faptului că și celelalte state membre în cauză sunt informate de situația anterioară în materie de protecție a persoanelor respective, astfel încât să își poată îndeplini obligațiile privind respectarea principiului nereturnării.
-

↓ 2011/51/UE considerentul 9

- (32) Transferul de responsabilitate pentru protecția beneficiarilor de protecție internațională nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive.
-

↓ 2003/109/CE considerentul 19

- (33) Trebuie prevăzută posibilitatea exercitării dreptului de ședere într-un alt stat membru pentru a munci ca salariat sau ca lucrător care desfășoară o activitate independentă sau pentru a efectua studii sau chiar pentru a se stabili fără a desfășura nici o activitate economică.

↓ nou

- (34) Pentru a facilita mobilitatea în interiorul UE a rezidenților pe termen lung în UE pentru exercitarea unei activități economice în calitate de salariat sau de lucrător care desfășoară o activitate independentă, atunci când se examinează cererile de ședere într-un al doilea stat membru nu ar trebui efectuată nicio verificare a situației de pe piața forței de muncă.
- (35) De îndată ce un rezident pe termen lung în UE depune o cerere completă de ședere într-un al doilea stat membru în termenul prevăzut în prezenta directivă, ar trebui să fie posibil ca statul membru respectiv să permită rezidentului pe termen lung în UE să înceapă să lucreze sau să studieze. Rezidenții pe termen lung în UE ar trebui să aibă dreptul de a începe să lucreze sau să studieze în termen de cel mult 30 de zile de la depunerea cererii de ședere în al doilea stat membru.
- (36) În cazul în care rezidenții pe termen lung în UE intenționează să solicite autorizarea șederii într-un al doilea stat membru pentru a exercita o profesie reglementată, calificările lor profesionale ar trebui să fie recunoscute în același mod ca cele ale cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE și cu alte dispoziții aplicabile ale dreptului Uniunii și ale dreptului intern.

↓ 2003/109/CE considerentul 20
(adaptat)
⇒ nou

- (37) Membrii familiei unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ trebuie să se poată stabili cu acesta într-un ⇒ al doilea ⇐ ~~alt~~ stat membru, pentru a menține unitatea familială și pentru a nu se împiedica exercitarea dreptului de ședere al rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒. În ceea ce privește membrii familiei care pot fi autorizați să însoțească sau să se alăture rezidenților pe termen lung ☒ în UE ☒, statele membre trebuie să acorde o atenție specială situației copiilor adulți cu handicap și rudelor de gradul întâi pe linie ascendentă directă care se află în întreținerea ~~acestora~~ ☒ rezidenților respectivi ☒.

↓ 2003/109/CE considerentul 21
(adaptat)

- (38) Statul membru în care rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ dorește să-și exercite dreptul de ședere trebuie să poată verifica dacă persoana în cauză îndeplinește condițiile prevăzute pentru a putea avea reședința pe teritoriul său. De asemenea, trebuie să poată verifica dacă persoana în cauză nu reprezintă o amenințare ~~actuală~~ pentru ordinea publică și securitatea internă sau pentru sănătatea publică.

↓ 2003/109/CE considerentul 22
(adaptat)

- (39) Pentru ca exercitarea dreptului de ședere să nu fie privată de efect, rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ trebuie să beneficieze în al doilea stat membru de același tratament, în condițiile prevăzute de prezenta directivă, ca și cel de care beneficiază în

statul membru în care a dobândit statutul respectiv. ~~Indemnizații sub formă de asistență socială se acordă fără a~~ ☒ Acordarea de indemnizații sub formă de asistență socială nu ☒ aduce atingere posibilității pe care o au statele membre de a retrage permisul de ședere dacă persoana în cauză nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta directivă.

↓ nou

- (40) Pentru a se asigura că criteriile de ședere în al doilea stat membru continuă să fie îndeplinite, al doilea stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a impune rezidenților pe termen lung în UE și membrilor familiilor acestora să comunice autorităților competente orice schimbare a angajatorului sau a activității economice. Procedura de comunicare nu ar trebui să suspende dreptul persoanelor în cauză de a desfășura o activitate economică salariată sau independentă și nu ar trebui efectuată nicio verificare a situației de pe piața forței de muncă.

↓ 2003/109/CE considerentul 23
(adaptat)
⇒ nou

- (41) Resortisanților țărilor terțe trebuie să li se acorde posibilitatea de a dobândi statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în statul membru în care au intrat sau au decis să se stabilească în ~~condiții comparabile cu~~ ⇒ aceleași condiții ca ⇐ cele necesare pentru dobândirea statutului în primul stat membru. ⇒ Cu toate acestea, perioada necesară de ședere în al doilea stat membru ar trebui să fie de trei ani și nu ar trebui să fie posibilă cumularea perioadelor de ședere în diferite state membre. În acest caz, ar trebui să fie lăsat la latitudinea celui de al doilea stat membru să decidă dacă va acorda asistență socială sau asistență pentru studii, inclusiv pentru formare profesională, rezidenților pe termen lung în UE care nu desfășoară activități salariate sau independente ori membrilor familiilor acestora înainte de împlinirea a cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul său, ținând seama de faptul că cetățenilor Uniunii care și-au exercitat dreptul la liberă circulație în altă calitate decât cea de lucrători salariați sau de persoane care desfășoară activități independente în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sau cu articolul 21 din TFUE ori membrilor familiilor acestora li se pot refuza, de asemenea, astfel de prestații înainte de împlinirea a cinci ani de ședere legală și continuă. Al doilea stat membru poate decide să acorde o astfel de asistență rezidenților pe termen lung în UE înainte de încheierea perioadei de cinci ani de ședere legală și continuă, cu condiția să asigure același tratament cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sau cu articolul 21 din TFUE și care nu sunt lucrători care desfășoară activități salariate, persoane care desfășoară activități independente sau persoane care își păstrează acest statut și membrilor familiilor acestora, precum și resortisanților țărilor terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte, și membrilor familiilor acestora. În plus, înainte de împlinirea unei perioade de cinci ani de ședere legală și continuă în statul membru respectiv, în cazul în care un rezident pe termen lung în UE a încetat o activitate salariată sau independentă și nu dispune de suficiente resurse pentru sine și pentru membrii familiei sale, precum și de o asigurare medicală completă, astfel încât să nu devină o povară excesivă pentru sistemul de asistență socială al celui de al doilea stat membru, șederea

sa legală poate înceta din acest motiv, ținând seama de faptul că cetățenii Uniunii care și-au exercitat dreptul la liberă circulație și membrii familiilor lor pot fi expulzați într-o astfel de situație. ⇐

↓ 2003/109/CE considerentul 24
(adaptat)

- (42) Întrucât obiectivele ~~acțiunii preconizate~~ ☒ prezentei directive ☒, adică stabilirea condițiilor de acordare și retragere a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, precum și a drepturilor aferente și stabilirea condițiilor de exercitare a dreptului de ședere în celelalte state membre de către rezidenți pe termen lung ☒ în UE ☒, nu pot fi realizate în mod corespunzător de statele membre ~~dar~~ ☒ și, prin urmare ☒, ținând seama de dimensiunile și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul ~~comunitar~~ ☒ Uniunii ☒, ~~Comunitatea~~ ☒ Uniunea ☒ poate lua măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității consacrat la articolul 5 din ~~Tratat~~ ☒ Tratatul privind Uniunea Europeană ☒. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul menționat anterior, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor respective.

↓ 2003/109/CE considerentul 25
(adaptat)
⇒ nou

- (43) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ☒ nr. 21 ☒ privind poziția Regatului Unit și Irlandei ☒ cu privire la spațiul de libertate securitate și justiție ☒, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană ☒ (TUE) ☒ și la Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ ☒ privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ☒, și fără a aduce atingere ~~articolului~~ ⇒ articolelor 3 și ⇐ 4 din respectivul protocol, ⇒ Irlanda ⇐ ~~aceste state membre~~ nu participă la adoptarea prezentei directive și nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale.

[SAU]

[În conformitate cu articolul ⇒ 4a ⇐ ~~1 și 2~~ din Protocolul ☒ nr. 21 ☒ privind poziția Regatului Unit și Irlandei ☒ cu privire la spațiul de libertate securitate și justiție ☒ anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană ☒ (TUE) ☒ și la Tratatul ~~de instituire a Comunității Europene~~ ☒ privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ☒, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, ~~aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive și nu au nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu fac obiectul aplicării sale~~ ⇒ Irlanda și-a notificat [, prin scrisoarea din ...,] intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea directivei . ⇐]

↓ 2003/109/CE considerentul 26
(adaptat)

- (44) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul ☒ nr. 22 ☒ privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul ☒ privind funcționarea Uniunii Europene ☒ ~~de instituire a Comunității Europene~~, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și nu are nici o obligație în temeiul acesteia și nici nu face obiectul aplicării sale.

↓ nou

- (45) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de directiva anterioară. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivei anterioare.
- (46) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B,

↓ 2003/109/CE (adaptat)

⇒ nou

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește:

- (a) condițiile de acordare și de retragere a statutului de rezident pe termen lung ~~în UE~~ ~~acordat de un stat membru resortisanților țărilor terțe care au reședința legală~~ ~~și continuă~~ pe teritoriul său, precum și drepturile aferente și
- (b) condițiile ~~de~~ care reglementează intrarea și ~~șederea~~ ~~resortisanților țărilor terțe menționați la litera (a) și ale membrilor familiilor acestora,~~ ~~în alte state membre decât cel care a acordat statutul de rezident pe termen lung resortisanților țărilor terțe care beneficiază de statutul respectiv~~ statul membru care le-a acordat statutul de rezident pe termen lung în UE ~~și~~, precum și drepturile acestora.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) „resortisant al unei țări terțe” înseamnă orice persoană care nu este cetățean al Uniunii în sensul articolului ~~17~~ ~~20~~ alineatul (1) din Tratat;
- (b) „rezident pe termen lung ~~în UE~~” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care este titular al statutului de rezident pe termen lung ~~în UE~~, astfel cum este prevăzut la articolele 4-7;
- (c) „primul stat membru” înseamnă statul membru care a acordat pentru prima dată statutul de rezident pe termen lung ~~în UE~~ unui resortisant al unei țări terțe;
- (d) „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât cel care a acordat pentru prima dată statutul de rezident pe termen lung ~~în UE~~ unui

resortisant al unei țări terțe, în care respectivul rezident pe termen lung își exercită dreptul de ședere;

(e) „membru al familiei” înseamnă resortisantul unei țări terțe care are reședința în statul membru în cauză în conformitate cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului³⁷ ~~din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei;~~

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 1

(f) „protecție internațională” înseamnă protecția internațională astfel cum este definită la articolul 2 litera (a) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸ ~~2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate;~~

↓ 2003/109/CE (adaptat)

(g) „permis de ședere ~~CE al rezidentului~~ pe termen lung ☒ în UE ☒” înseamnă un permis de ședere eliberat de statul membru în cauză la dobândirea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care au reședința legală pe teritoriul unui stat membru.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică resortisanților țărilor terțe care:
 - (a) au reședința în vederea efectuării unor studii sau pentru a urma cursuri de formare profesională;
 - (b) sunt autorizați să aibă reședința într-un stat membru în temeiul unei protecții temporare sau au solicitat autorizația de a avea reședința pentru același motiv și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;

³⁷ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

³⁸ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

↓ 2011/51/UE articolul 1, punctul 2 litera (a)

- (c) sunt autorizați să își aibă reședința într-un stat membru în temeiul unei forme de protecție, alta decât protecția internațională, sau au solicitat autorizația de a avea reședința în acest temei și sunt în așteptarea unei decizii privind statutul lor;
- (d) au solicitat o protecție internațională și cererea lor nu a făcut încă obiectul unei decizii definitive;

↓ 2003/109/CE (adaptat)

(e) au reședința exclusiv din motive cu caracter temporar, de exemplu ca persoane au pair sau ca lucrători sezonieri sau ca lucrători salariați detașați de un prestator de servicii în scopul furnizării de servicii transfrontaliere sau ca prestatori de servicii transfrontaliere ~~sau în cazul în care permisul de ședere al acestora a fost limitat în mod formal~~;

(f) au un statut juridic reglementat de dispozițiile Convenției de la Viena din 1961 privind relațiile diplomatice, Convenției de la Viena din 1963 privind relațiile consulare, Convenției din 1969 privind misiunile speciale sau Convenției de la Viena din 1975 privind reprezentarea statelor în relațiile acestora cu organizațiile internaționale cu caracter universal.

(3) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile:

- (a) ale acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒ sau între ~~Comunitate~~ ☒ Uniune ☒ și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și țări terțe, pe de altă parte;
- (b) ale acordurilor bilaterale încheiate între un stat membru și o țară terță înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive;

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 2 litera (b)

(c) ale Convenției europene privind stabilirea din 13 decembrie 1955, ale Cartei Sociale Europene din 18 octombrie 1961, ale Cartei Sociale Europene modificate din 3 mai 1987, ale Convenției europene privind statutul juridic al lucrătorului migrant din 24 noiembrie 1977, ale punctului 11 din anexa la Convenția privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost modificată prin Protocolul semnat la New York la 31 ianuarie 1967, precum și ale Acordului european asupra transferului responsabilității cu privire la refugiați din 16 octombrie 1980.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

CAPITOLUL II

STATUTUL DE REZIDENT PE TERMEN LUNG ÎNTR-UN STAT MEMBRU

Articolul 4

Durata șederii

(1) ⇒ În pofida alineatului (3) de la prezentul articol, ⇐ statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ resortisanților țărilor terțe care au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de cinci ani ⇒ imediat ⇐ înainte de a depune cererea în cauză.

↓ nou

(2) Statele membre instituie mecanisme de control adecvate pentru a se asigura că cerința privind șederea legală și continuă este monitorizată în mod corespunzător, în special în ceea ce privește cererile depuse de resortisanții țărilor terțe care dețin și/sau au deținut un permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un stat membru.

(3) Statele membre permit resortisanților țărilor terțe să cumuleze perioadele de ședere în diferite state membre pentru a îndeplini cerința privind durata șederii, cu condiția ca imediat înainte de depunerea cererii să fi acumulat doi ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statului membru în care se depune cererea de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE. Statele membre nu iau în considerare, în scopul cumulării perioadelor de ședere în diferite state membre, perioadele de ședere petrecute în calitate de titular al unui permis de ședere acordat pe baza oricărui tip de investiție într-un alt stat membru.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul
3 litera (a) (adaptat)

~~(1a)~~(4). Statele membre nu acordă statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în baza unei protecții internaționale în cazul revocării sau al încetării protecției internaționale respective sau în cazul refuzului de înnoire a acesteia, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva 2011/95/UE ~~2004/83/CE~~.

↓ nou

(5) Orice perioadă de ședere petrecută în calitate de titular al unei vize de lungă ședere sau al unui permis de ședere eliberat în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, inclusiv în cazurile menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b), (c) și (e), este luată în considerare la calcularea perioadei menționate la alineatul (1) în cazul în care resortisantul în cauză al unei țări terțe a dobândit un titlu de ședere care îi va permite să beneficieze de statutul de rezident pe termen lung în UE.

↓ 2003/109/CE

~~(2) Perioadele de ședere pentru motivele menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (e) și (f) nu sunt luate în considerare la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1).~~

~~În ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (a), în cazul în care resortisantul respectiv al unei țări terțe a dobândit un permis de ședere care îi conferă dreptul de a obține statutul de rezident pe termen lung, la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1) se iau în considerare doar jumătate din perioadele de ședere efectuate pentru studii sau formare profesională.~~

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 3 litera (b)

În cazul persoanelor cărora li s-a acordat protecție internațională, cel puțin jumătate din perioada dintre data introducerii cererii pentru protecție internațională pe baza căreia a fost acordată protecția internațională și data la care se acordă permisul de ședere la care se face referire în articolul 24 din Directiva ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE, sau întreaga perioadă, dacă aceasta depășește 18 luni, se ia în considerare la calculul perioadei menționate la alineatul (1).

↓ 2003/109/CE

~~(3)(6).~~ Perioadele de absență de pe teritoriul statului membru în cauză nu întrerup perioada prevăzută la alineatul (1) și sunt luate în considerare în calcularea acesteia dacă nu depășesc șase luni consecutive și un total de 10 luni în cursul perioadei prevăzute la alineatul (1).

În situații justificate de motive speciale sau excepționale cu caracter temporar și în conformitate cu legislația lor internă, statele membre pot accepta ca perioada prevăzută la alineatul (1) să nu fie întreruptă de o perioadă de absență mai lungă decât cea prevăzută la primul paragraf. În acest caz, statele membre nu iau în considerare perioada respectivă de absență la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1).

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot ține seama la calcularea perioadei prevăzute la alineatul (1) de perioadele de absență cauzate de o detașare pentru motive de serviciu, inclusiv în cadrul unor prestări de servicii transfrontaliere.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul 5

Condițiile pentru dobândirea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒

(1) Statele membre cer resortisanților țărilor terțe să facă dovada că dispun pentru ei și pentru membrii familiei lor care se află în întreținerea lor:

(a) de resurse stabile, ☒ și ☒ regulate ⇒ , inclusiv puse la dispoziție de un terț, ☒ și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei lor fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză. Statele membre evaluează resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor,

ținând seama de nivelul minim al salariilor și pensiilor înainte de depunerea cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung;

(b) de o asigurare de sănătate pentru toate riscurile acoperite în mod obișnuit pentru propriii resortisanți în statul membru în cauză.

↓ nou

(2) În sensul alineatului (1) litera (a), statele membre evaluează resursele stabile și regulate în ceea ce privește natura și regularitatea lor, ținând seama de nivelul minim al salariilor și pensiilor înainte de depunerea cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung. Statele membre pot indica o anumită sumă ca valoare de referință, dar nu pot impune un nivel de venit minim sub care toate cererile de acordare a statutului de rezident pe termen lung în UE ar fi respinse fără examinarea efectivă a situației fiecărui solicitant.

↓ 2003/109/CE

~~(3)(2)~~ Statele membre pot solicita ca resortisanții țărilor terțe să îndeplinească condițiile de integrare, în conformitate cu legislația lor internă.

↓ nou

(4) În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea nu impun solicitanților de permise de ședere pe termen lung în UE să respecte cerințe privind resursele și condițiile de integrare mai stricte decât cele impuse solicitanților de astfel de permise de ședere naționale.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

Articolul 6

Ordinea publică și securitatea publică

(1) Statele membre pot refuza acordarea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ din motive privind ordinea publică sau securitatea publică.

În cazul în care ia o astfel de decizie, statul membru ține seama de gravitatea sau natura infracțiunii contra ordinii publice sau securității publice sau de pericolul pe care îl reprezintă persoana respectivă, luând în același timp în considerare durata șederii și existența unor legături cu țara de reședință.

(2) Refuzul prevăzut la alineatul (1) nu poate fi justificat de rațiuni economice.

Articolul 7

Dobândirea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒

(1) Pentru a dobândi statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, resortisantul unei țări terțe trebuie să facă o cerere către autoritățile competente ale statului membru în care are reședința. Cererea trebuie însoțită de acte justificative, stabilite de legislația internă, care să facă dovada că îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 4 și 5, precum și, dacă este

necesar, de un document de călătorie valid sau de o copie legalizată corespunzătoare a acestuia.

~~Acele prevăzute la primul paragraf pot cuprinde, de asemenea, documente care să ateste posesia unei locuințe adecvate.~~

(2) Îndată ce este posibil, și în orice caz în cel mult șase luni de la depunerea cererii ☒ complete ☐, autoritățile naționale competente notifică în scris solicitantului decizia luată în privința sa. Decizia respectivă se notifică resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă în materie.

~~În situații excepționale ce țin de complexitatea examinării cererii, termenul prevăzut la primul paragraf poate fi prelungit.~~

↓ nou

În cazul în care documentele prezentate sau informațiile furnizate în sprijinul cererii sunt necorespunzătoare sau incomplete, autoritățile competente îi comunică solicitantului documentele sau informațiile suplimentare care sunt necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru prezentarea sau furnizarea acestora. Termenul specificat în primul paragraf se suspendă până la primirea de către autorități a documentelor sau a informațiilor suplimentare necesare. În cazul în care documentele sau informațiile suplimentare necesare nu sunt furnizate în termenul respectiv, cererea poate fi respinsă.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~De asemenea, p~~ Persoana în cauză trebuie informată cu privire la drepturile și obligațiile ce îi revin în conformitate cu prezenta directivă.

Orice consecință a absenței unei decizii la expirarea termenului prevăzut de prezenta dispoziție trebuie reglementată de legislația internă a statului membru în cauză.

(3) În cazul în care condițiile prevăzute la articolele 4 și 5 sunt îndeplinite și dacă persoana în cauză nu reprezintă o amenințare în sensul articolului 6, statul membru acordă statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☐ resortisantului țării terțe în cauză.

↓ nou

(4) În cazul în care o cerere de permis de ședere pe termen lung în UE se referă la un resortisant al unei țări terțe care deține un permis de ședere național eliberat de același stat membru în conformitate cu articolul 14, statul membru respectiv nu impune solicitantului să facă dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (2) în cazul în care respectarea acestor condiții a fost deja verificată în contextul solicitării permisului de ședere național.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

Articolul 8

Permisul de ședere ~~CE al rezidentului~~ pe termen lung ☒ în UE ☐

(1) Statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☐ este permanent, sub rezerva articolului 9.

(2) Statele membre eliberează rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ permisul de ședere ~~CE~~ ☒ pe termen lung în UE ☒. Permisul respectiv are o durată de validitate de cel puțin cinci ani; la expirarea sa, permisul se poate reînnoi de drept, la nevoie la cerere.

(3) Permisul de ședere ~~CE al rezidentului~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ ~~poate fi sub formă de autocolant sau de document separat~~ este eliberat în conformitate cu normele și modelul uniform prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului³⁹ ~~din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe~~. În rubrica „Categorie de permis”, statele membre specifică „rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ ~~— CE~~”.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 4 (adaptat)

(4) În cazul în care un stat membru eliberează un permis de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ unui resortisant al unei țări terțe căruia i-a acordat protecție internațională, acesta va introduce următoarea mențiune în permis ~~de ședere UE al rezidentului pe termen lung~~ la rubrica „mențiuni”: „Protecție internațională acordată de [numele statului membru] la [data]”.

(5) Dacă un permis de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ este eliberat de către un al doilea stat membru unui resortisant al unei țări terțe care are deja un permis de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ eliberat de către un alt stat membru și care conține mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru trebuie să introducă aceeași mențiune în permisul de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE pe care îl eliberează ☒.

Înainte de a introduce mențiunea prevăzută la alineatul (4), al doilea stat membru solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să pună la dispoziție informații pentru a verifica dacă rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ beneficiază în continuare de protecție internațională. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații. În cazul în care protecția internațională a fost retrasă printr-o decizie definitivă, al doilea stat membru nu introduce mențiunea respectivă.

(6) În cazurile în care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ a fost transferată celui de al doilea stat membru după eliberarea permisului de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ menționat la alineatul (5), al doilea stat membru modifică în mod corespunzător mențiunea prevăzută la alineatul (4), în termen de cel mult trei luni de la data transferului.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul 9

Retragerea sau pierderea statutului

³⁹ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

(1) Rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ își pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în următoarele cazuri:

- (a) constatarea dobândirii frauduloase a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒;
- (b) adoptarea unei ~~măsuri de expulzare~~ ☒ decizii de încetare a șederii legale ☒ în condițiile prevăzute la articolul 13 ~~12~~;
- (c) absența de pe teritoriul ~~Comunității~~ ☒ Uniunii ☒ timp de ~~12~~ ⇒ 24 de ↵ luni consecutive.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (c), statele membre pot prevedea că părăsirea teritoriului ~~Comunității~~ ☒ Uniunii ☒ pentru mai mult de ~~doisprezece~~ ⇒ 24 de ↵ luni, pentru motive speciale sau excepționale, nu duce la pierderea sau retragerea statutului.

(3) Statele membre pot prevedea că rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ își poate pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ dacă, prin gravitatea infracțiunilor pe care le-a săvârșit, acesta reprezintă o amenințare pentru ordinea publică, fără ca acest lucru să justifice ~~expulzarea~~ ☒ încetarea șederii sale legale ☒ în temeiul articolului 13 ~~12~~.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 5 (adaptat)

~~43a.~~ Statele membre pot retrage statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în cazul în care protecția internațională a fost revocată, a încetat sau a intervenit un refuz de înnoire a protecției internaționale, astfel cum se prevede la articolul 14 alineatul (3) și la articolul 19 alineatul (3) din Directiva ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE, în cazul în care statutul de rezident pe termen lung a fost obținut în baza protecției internaționale.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(5)(4).~~ Rezidentul pe termen lung care a avut reședința într-un alt stat membru în conformitate cu capitolul III își pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ dobândit în primul stat membru, imediat ce statutul respectiv este acordat într-un alt stat membru în temeiul articolului 26 ~~23~~.

În toate situațiile, după șase ani de absență de pe teritoriul statului membru care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, persoana în cauză își pierde dreptul la statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în statul membru respectiv.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statul membru în cauză poate prevedea că, în cazul unei absențe de peste șase ani pentru motive speciale, rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ își poate păstra statutul în statul membru respectiv.

↓ nou

Statele membre în cauză pot face schimb de informații pentru a verifica pierderea sau retragerea statutului în conformitate cu cazurile menționate la prezentul alineat.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(6)(5).~~ Ținând seama de cazurile prevăzute la alineatul (1) litera (c) și la alineatul (4), statele membre care au acordat statutul prevăd o procedură simplificată de redobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒.

~~Procedura menționată anterior se aplică în special persoanelor care au avut reședința într-un al doilea stat membru pentru efectuarea studiilor.~~

~~Condițiile și procedura de redobândire a statutului de rezident pe termen lung se stabilesc prin legislația internă.~~

↓ nou

În aceste cazuri, statele membre pot decide să nu solicite îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (1).

Statele membre nu impun resortisanților țărilor terțe care solicită redobândirea statutului de rezident pe termen lung în UE să respecte condiții de integrare.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(7)(6).~~ Expirarea permisului de ședere ~~CE al rezidentului~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ nu determină în nicio situație retragerea sau pierderea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒.

~~(8)(7).~~ În cazul în care retragerea sau pierderea statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ nu determină ~~expulzarea~~ ☒ încetarea șederii legale ☒, statul membru autorizează persoana în cauză să rămână pe teritoriul său dacă îndeplinește condițiile prevăzute de legislația sa internă și dacă nu reprezintă o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea publică.

Articolul 10

Garanții procedurale

(1) Orice decizie de respingere a cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ sau de retragere a statutului respectiv trebuie să fie motivată. Decizia respectivă se notifică resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă în materie. Notificarea precizează căile de atac la care are acces interesatul, precum și termenul în ☒ care ☒ le poate formula.

(2) În caz de respingere a cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, ☒ în caz ☒ de retragere sau pierdere a statutului respectiv sau ☒ în caz ☒ de refuz de reînnoire a permisului de ședere, persoana în cauză are dreptul la o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză.

↓ nou

(3) În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea acordă titularilor și solicitanților de permise de ședere pe termen lung în UE aceleași garanții procedurale ca cele prevăzute în cadrul sistemelor lor naționale, în

cazul în care garanțiile procedurale din cadrul acestor sisteme naționale sunt mai favorabile decât cele prevăzute la prezentul articol alineatele (1) și (2) și la articolul 7 alineatul (2).

Articolul 11

Taxe

Statele membre pot solicita plata unor taxe de prelucrare a cererilor, în conformitate cu prezenta directivă. Nivelul taxelor impuse de un stat membru pentru prelucrarea cererilor nu trebuie să fie disproporționat sau excesiv.

În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea nu impun solicitanților de permise de ședere pe termen lung în UE să plătească taxe mai mari decât cele impuse solicitanților de astfel de permise de ședere naționale.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul 12~~44~~

Egalitatea de tratament

(1) Rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ beneficiază de egalitate de tratament cu ~~cel aplicat resortisanților~~ resortisanții naționali în ceea ce privește:

- (a) condițiile de acces la ~~un loc de~~ muncă salariată și la o activitate independentă, cu condiția ca activitățile respective să nu aibă legătură, ☒ nici măcar ☒ ~~eliber~~ ☒ ocazional ☒, cu exercitarea autorității publice, precum și condițiile de angajare și de muncă, inclusiv condițiile de concediere și remunerare;
- (b) educația și formarea profesională, inclusiv alocațiile și bursele de studii, în conformitate cu legislația internă;
- (c) recunoașterea diplomelor, certificatelor și celorlalte calificări profesionale, în conformitate cu procedurile de drept intern aplicabile;
- (d) ⇒ ramurile ⇐ securității sociale ⇒ menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰ și ⇐ asistența socială și protecția socială astfel cum sunt definite de legislația internă;
- (e) avantajele fiscale;
- (f) accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii publice ⇒ , inclusiv accesul la locuințe private, ⇐, precum și accesul la procedurile de acordare a unei locuințe ⇒ publice ⇐;
- (g) libertatea de asociere, afiliere și participare într-o organizație de lucrători sau angajatori sau în orice organizație profesională, inclusiv avantajele care pot decurge din aceasta, fără a aduce atingere dispozițiilor de drept intern privind ordinea publică și securitatea publică;

⁴⁰

Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

(h) liberul acces pe întreg teritoriul statului membru în cauză, în limitele prevăzute de legislația internă pentru motive de securitate.

(2) În ceea ce privește alineatul (1) literele (b), (d), (e), (f) și (g), statul membru în cauză poate limita egalitatea de tratament la cazurile în care locul de reședință înregistrat sau obișnuit al rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ ~~sau acela al membrilor familiei sale pentru care solicită indemnizații~~, se găsește pe teritoriul său.

(3) Statele membre pot restrânge aplicarea egalității de tratament cu ~~cel aplicat resortisanților~~ resortisanții naționali în următoarele cazuri:

(a) statul membru poate menține restricții în ceea ce privește accesul la un loc de muncă salariat sau la o activitate independentă în cazul în care, în conformitate cu legislația sa internă sau cu dreptul ~~comunitar~~ ☒ Uniunii ☒ în vigoare, activitățile respective sunt rezervate resortisanților naționali, cetățenilor Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European;

(b) statele membre pot cere dovada cunoașterii adecvate a limbii în vederea accesului la educație sau formare. Accesul la studiile universitare poate depinde de condiții speciale prealabile în materie de studii.

~~(4) În ceea ce privește asistența socială și protecția socială, statele membre pot limita aplicarea egalității de tratament la acordarea indemnizațiilor de bază.~~

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 6

~~44a.~~ În ceea ce privește statul membru care a acordat protecția internațională, alineatele (3) și (4) nu aduc atingere dispozițiilor Directivei ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE.

↓ nou

(5) Rezidenții pe termen lung în UE care se mută într-o țară terță sau urmașii acestora care au reședința într-o țară terță și care obțin drepturi de pe urma unui rezident pe termen lung în UE beneficiază de pensii obligatorii pentru limită de vârstă, invaliditate și deces pe baza locului de muncă precedent al rezidentului pe termen lung în UE care au fost dobândite în conformitate cu legislația menționată la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, în aceleași condiții și la aceleași niveluri ca resortisanții statelor membre în cauză atunci când aceștia se mută într-o țară terță.

↓ 2003/109/CE

~~(5)(6).~~ Statele membre pot decide să acorde accesul la indemnizații suplimentare în domeniile prevăzute la alineatul (1).

De asemenea, statele membre pot decide să aplice egalitatea de tratament în domenii care nu intră sub incidența alineatului (1).

↓ nou

(7) În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea acordă titularilor de permise de ședere pe termen lung în UE aceleași

drepturi în materie de egalitate de tratament ca cele acordate posesorilor de permise de ședere naționale, în cazul în care acestea sunt mai favorabile decât cele prevăzute în prezentul articol.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

Articolul ~~13~~¹²

Protecția împotriva ~~expulzării~~ ☒ deciziilor de încetare a șederii legale ☒

- (1) Statele membre nu pot lua o decizie de ~~expulzare~~ ☒ încetare a șederii legale ☒ a unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ decât dacă acesta reprezintă o amenințare reală și suficient de gravă pentru ordinea publică sau securitatea publică.
- (2) Decizia prevăzută la alineatul (1) nu poate fi justificată de rațiuni economice.
- (3) Înainte de a lua o decizie de ~~expulzare~~ ☒ încetare a șederii legale ☒ a unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, statele membre iau în considerare următoarele elemente:
 - (a) durata șederii pe teritoriul lor;
 - (b) vârsta persoanei în cauză;
 - (c) consecințele pentru persoana în cauză și pentru membrii familiei sale;
 - (d) legăturile cu țara de reședință sau absența legăturilor cu țara de origine.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 7 litera (a) (adaptat)

~~(3a)(4).~~ În cazul în care un stat membru decide să ~~expulzeze~~ ☒ facă să înceteze șederea legală a ☒ unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ al cărui permis de ședere ☒ pe termen lung în ☒ UE ~~de rezident pe termen lung~~ conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4), acesta solicită statului membru indicat în mențiunea respectivă să confirme dacă respectiva persoană beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru respectiv. Statul membru indicat în mențiune răspunde în termen de cel mult o lună de la primirea cererii de informații.

~~(3b)(5).~~ În cazul în care rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ beneficiază în continuare de protecție internațională în statul membru indicat în mențiune, ~~acesta este expulzat către~~ ☒ acestuia i se cere, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE, să se întoarcă în ☒ statul membru respectiv, care îl ~~readmite~~ ☒ reprimște ☒ imediat și fără formalități, împreună cu membrii familiei sale, fără a aduce atingere dreptului național sau al Uniunii aplicabil și nici principiului unității familiei.

~~(3c)(6).~~ Prin derogare de la alineatul ~~(3b)(5)~~, statul membru care a luat decizia de ~~expulzare~~ ☒ încetare a șederii legale ☒ a unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ își rezervă dreptul, în conformitate cu obligațiile sale internaționale, de a ~~transfera~~ ☒ returna ☒ rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ către o altă țară decât statul membru care i-a acordat acestuia protecție internațională, în cazul în care respectiva persoană îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 21 alineatul (2) din Directiva ~~2004/83/CE~~^{2011/95/UE}.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(4)~~(7). În cazul în care se adoptă o decizie de ~~expulzare~~ ☒ încetare a șederii legale ☒, rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ poate exercita o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză.

~~(5)~~(8). Se acordă asistență juridică rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ care nu dispune de resurse suficiente, în aceleași condiții în care aceasta se acordă resortisanților statului în care își are reședința.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 7 litera (b)

~~(6)~~(9). Prezentul articol nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~14~~13

~~Dispoziții de drept intern mai favorabile~~ ☒ **Permise de ședere naționale cu validitate permanentă sau nelimitată** ☒

⇒ Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului ☒ statelor membre ~~pot~~ ⇒ de a ☒ elibera permise de ședere permanente sau cu durată de validitate nelimitată ⇒ diferite de permisele de ședere pe termen lung în UE eliberate în conformitate cu prezenta directivă ☒ ~~în condiții mai favorabile decât cele stabilite de prezenta directivă~~. Permisele de ședere respective nu acordă dreptul de ședere în celelalte state membre Ț în conformitate cu prevederile din capitolul III al prezentei directive.

↓ nou

Articolul 15

Membri de familie

(1) Copiii unui rezident pe termen lung în UE care sunt născuți sau adoptați pe teritoriul statului membru care i-a eliberat acestuia permisul de ședere pe termen lung în UE dobândesc automat statutul de rezident pe termen lung în UE, fără a fi supuși condițiilor prevăzute la articolele 4 și 5. Pentru a obține permisul de ședere pe termen lung în UE pentru copilul său, rezidentul pe termen lung în UE depune o cerere la autoritățile competente ale statului membru în care își are reședința.

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) al treilea paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, pot fi aplicate condițiile și măsurile de integrare menționate la articolul respectiv, dar numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat dreptul de reîntregire a familiei.

(3) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, decizia se adoptă și se notifică cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii de

reîntregire a familiei. Articolul 7 alineatul (2) și articolul 10 din prezenta directivă se aplică în mod corespunzător.

(4) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, statele membre nu examinează situația pieței naționale a forței de muncă.

(5) În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea acordă membrilor de familie ai rezidenților pe termen lung în UE aceleași drepturi ca cele acordate membrilor de familie ai titularilor unor astfel de permise de ședere naționale, în cazul în care aceste drepturi sunt mai favorabile decât cele prevăzute la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

CAPITOLUL III

ȘEDEREA ÎN CELELALTE STATE MEMBRE

Articolul 16~~44~~

Principiu

(1) Un rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ dobândește dreptul de ședere pe teritoriul ☐ unui al doilea stat membru ☐ ~~altor state membre decât cel care i-a acordat statutul de rezident pe termen lung, pentru o perioadă de peste trei luni,~~ în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Un rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ poate avea reședința într-un al doilea stat membru pentru unul din următoarele motive:

- (a) desfășurarea unei activități economice ca salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă;
- (b) efectuarea studiilor sau participarea la cursuri de formare profesională;
- (c) alte scopuri.

~~(3) În cazul în care este vorba de o activitate economică desfășurată ca salariat sau lucrător care desfășoară o activitate independentă prevăzută la alineatul (2) litera (a), statele membre pot examina situația pieței muncii de pe teritoriul lor și aplica procedurile de drept intern privind cerințele pentru ocuparea unui post vacant sau pentru desfășurarea unor astfel de activități.~~

~~Pentru motive ce țin de politica pieței muncii, statele membre pot acorda preferință cetățenilor Uniunii, resortisanților țărilor terțe dacă este prevăzut de legislația comunitară, precum și resortisanților țărilor terțe care își au reședința legală și primesc indemnizații de șomaj în statul membru în cauză.~~

~~(4) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot limita numărul total al persoanelor cărora li se poate acorda dreptul de ședere, cu condiția ca admiterea resortisanților țărilor terțe să fie deja supusă unor astfel de limitări, în temeiul legislației în vigoare la data adoptării prezentei directive.~~

~~(5)~~(3). Prezentul capitol nu face referire la șederea unui rezident pe termen lung pe teritoriul statelor membre:

- (a) ca salariat detașat de un prestator de servicii în cadrul unei prestări transfrontaliere de servicii;
- (b) ca prestator de servicii transfrontaliere.

Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația internă, condițiile în care rezidenții pe termen lung care doresc să se deplaseze într-un al doilea stat membru pentru a desfășura o activitate economică în calitate de lucrători sezonieri pot avea reședința în statul membru respectiv. Lucrătorii transfrontalieri pot fi supuși de asemenea unor dispoziții speciale din legislația internă.

~~(6)~~(4). Prezentul capitol nu aduce atingere legislației ~~comunitare~~ ☒ Uniunii ☒ în ceea ce privește securitatea socială aplicabilă resortisanților țărilor terțe.

Articolul ~~17~~~~15~~

~~Condițiile de ședere~~ într-un al doilea stat membru

(1) În cel mai scurt timp și în cel mult trei luni de la intrarea sa pe teritoriul unui al doilea stat membru, rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ depune o cerere pentru permis de ședere la autoritățile competente din statul membru respectiv.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Statele membre ~~pot accepta~~ ☒ acceptă ☒ ca rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ să prezinte cererea pentru permis de ședere autorităților competente din al doilea stat membru chiar dacă are încă reședința pe teritoriul primului stat membru.

(2) Statele membre pot solicita ca persoana în cauză să facă dovada că dispune:

- (a) de resurse stabile și regulate ☒ , inclusiv puse la dispoziție de un terț ☒ , suficiente pentru întreținerea sa și a membrilor familiei sale, fără a recurge la asistența socială acordată de statul membru respectiv. Pentru fiecare din categoriile prevăzute la articolul ~~14~~~~16~~ alineatul (2), statele membre evaluează resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor, luând în considerare nivelul minim al salariilor și pensiilor;
- (b) de o asigurare de sănătate care să acopere, pe teritoriul respectiv, toate riscurile acoperite în mod normal pentru resortisanții naționali în statul membru în cauză.

(3) Statele membre pot solicita ca resortisanții țărilor terțe să respecte măsurile de integrare, în conformitate cu legislația lor internă.

Condiția respectivă nu se aplică în cazul în care resortisanților țărilor terțe li s-a cerut să îndeplinească condițiile de integrare în scopul obținerii statutului de rezident pe termen lung, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2).

Fără a aduce atingere paragrafului al doilea, persoanelor în cauză li se poate cere să participe la cursuri de învățare a limbii.

(4) Cererea trebuie însoțită de acte justificative, stabilite de legislația internă, care să facă dovada că persoana în cauză îndeplinește condițiile aplicabile, precum și de permisul de lungă ședere și de un document de călătorie valid sau de copiile legalizate ale actelor respective.

~~Acele prevăzute la primul paragraf pot cuprinde, de asemenea, documente care să ateste posesia unei locuințe adecvate.~~

În special:

(a) în cazul în care persoana desfășoară activități economice, cel de-al doilea stat membru poate solicita persoanei în cauză să prezinte:

(i) dacă este salariată, dovada că dispune de un contract de muncă, de o declarație a angajatorului care să specifice că persoana este angajată sau de o propunere de contract de muncă, în conformitate cu condițiile prevăzute de legislația internă. Statele membre stabilesc care dintre formele de dovadă sunt necesare;

(ii) dacă este lucrător care desfășoară o activitate independentă, dovada că dispune de fondurile necesare, în conformitate cu legislația internă, pentru a desfășura o activitate economică în această calitate, prin prezentarea documentelor și autorizațiilor necesare;

(b) în cazul efectuării unor studii sau participării la cursuri de formare profesională, cel de-al doilea stat membru poate solicita persoanei în cauză să facă dovada înscrierii într-o instituție acreditată în vederea efectuării studiilor sau participării la cursuri de formare profesională.

↓ nou

În ceea ce privește exercitarea unei activități economice într-o profesie reglementată, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2005/36/CE, în scopul solicitării unui permis de ședere într-un al doilea stat membru, rezidenții pe termen lung în UE beneficiază de egalitate de tratament cu cetățenii Uniunii în ceea ce privește recunoașterea calificărilor profesionale, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil.

(5) Rezidentului pe termen lung în UE i se permite să înceapă să lucreze în cel de al doilea stat membru cel târziu după 30 de zile de la data depunerii cererii complete.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

⇒ nou

Articolul ~~1846~~

☒ Dreptul de ședere în al doilea stat membru al ☒ ~~M~~membrilor de familie

(1) În cazul în care un rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ își exercită dreptul de ședere într-un al doilea stat membru și dacă familia acestuia este deja constituită în primul stat membru, membri de familie ai acestuia ~~care îndeplinesc condițiile prevăzute~~ ☒ menționați ☒ la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE sunt autorizați să îl însoțească sau să i se alăture.

(2) În cazul în care un rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ își exercită dreptul de ședere într-un al doilea stat membru și dacă familia acestuia este deja constituită în primul stat membru, membrii de familie ai acestuia, alții decât cei la care face referire articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, pot fi autorizați să îl însoțească sau să i se alăture.

(3) În ceea ce privește depunerea cererii pentru permis de ședere, se aplică articolul ~~1517~~ alineatul (1).

(4) Al doilea stat membru poate cere unui membru al familiei rezidentului pe termen lung să anexeze la cererea pentru permis de ședere:

(a) permisul de ședere ~~CE al rezidentului~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ sau permisul de ședere și un document de călătorie valid sau copiile certificate ale acestora;

(b) dovada că a avut reședința în calitate de membru al familiei unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în primul stat membru;

(c) dovada că dispune de resurse stabile și regulate, ⇨ inclusiv puse la dispoziție de un terț ⇨, suficiente pentru întreținerea sa, fără a recurge la asistența socială acordată de statul membru în cauză sau că rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ dispune de resursele respective și pentru întreținerea membrului de familie respectiv, precum și de o asigurare de sănătate care să acopere toate riscurile în cel de-al doilea stat membru. Statele membre evaluează resursele respective în ceea ce privește natura și regularitatea lor, având în vedere nivelul minim al salariilor și pensiilor.

(5) În cazul în care familia nu este constituită în primul stat membru, se aplică Directiva 2003/86/CE.

Articolul 19~~17~~

Ordinea publică și securitatea publică

(1) Statele membre pot refuza acordarea permisului de ședere unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ sau membrilor familiei acestuia în cazul în care persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru ordinea publică sau securitatea publică.

În luarea unei decizii pertinente, statul membru ține seama de gravitatea sau de natura infracțiunii care a fost săvârșită de către rezidentul pe termen lung sau de către membrul sau membrii familiei sale împotriva ordinii publice sau securității publice sau de pericolul reprezentat de persoana în cauză.

(2) Decizia prevăzută la alineatul (1) nu poate fi justificată de rațiuni economice.

Articolul 20~~18~~

Sănătatea publică

~~(1)~~ Statele membre pot respinge o cerere pentru permis de ședere prezentată de un rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ sau de un membru al familiei acestuia în cazul în care persoana în cauză reprezintă o amenințare pentru sănătatea publică ⇨, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 21 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹ ⇨.

~~(2) Singurele boli care pot justifica refuzul de a permite intrarea sau dreptul de ședere pe teritoriul celui de al doilea stat sunt bolile definite de instrumentele aplicabile ale Organizației Mondiale a Sănătății, precum și alte boli infecțioase sau parazitare contagioase, cu condiția ca acestea să facă, în țara gazdă, obiectul unor dispoziții de protecție a resortisanților naționali. Statele membre nu pot introduce alte dispoziții și practici mai restrictive.~~

⁴¹ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

~~(3) Contractarea unor boli după eliberarea primului permis de ședere în cel de-al doilea stat membru nu poate justifica refuzul reînnoirii permisului sau expulzarea de pe teritoriul respectiv.~~

~~(4) Un stat membru poate solicita persoanelor care fac obiectul prezentei directive să efectueze un examen medical, pentru a se asigura că persoanele în cauză nu suferă de maladiile menționate la alineatul (2). Examenul medical respectiv, care poate fi gratuit, nu poate avea un caracter sistematic.~~

Articolul 21~~19~~

Examinarea cererii și eliberarea permisului de ședere

(1) Autoritățile naționale competente ~~⇒~~ iau o decizie privind cererea și o notifică în scris solicitantului cât mai curând posibil și nu mai târziu de 90 de zile ~~⇒ dispun de patru luni~~, de la data depunerii cererii ~~, pentru examinarea acesteia.~~

Dacă cererea nu este însoțită de actele justificative prevăzute la articolele ~~15~~ 17 și ~~16~~ 18 sau în situații excepționale legate de complexitatea examinării cererii, termenul prevăzut la primul paragraf poate fi prelungit cu o perioadă de cel mult ~~trei luni~~ ⇒ 30 de zile ~~⇒~~. În acest caz, autoritățile naționale competente ~~⇒~~ îl ~~⇒~~ informează pe solicitant cu privire la aceasta.

(2) Dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele ~~14~~ 16, ~~15~~ 17 și ~~16~~ 18, și sub rezerva dispozițiilor privind ordinea publică, securitatea publică și sănătatea publică prevăzute la articolele ~~17~~ 19 și ~~18~~ 20, cel de-al doilea stat membru eliberează rezidentului pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~ un permis de ședere care se poate reînnoi. Permisul de ședere respectiv poate fi reînnoit, eventual la cerere, la expirarea acestuia. Cel de-al doilea stat membru informează ~~pe~~ primul stat membru cu privire la decizia luată.

(3) Cel de-al doilea stat membru eliberează membrilor familiei rezidentului pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~ un permis de ședere care se poate reînnoi, pentru aceeași perioadă ca și permisul eliberat pentru rezidentul pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~.

↓ nou

(4) Prin derogare de la articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE, în vederea calculării duratei de ședere necesară pentru dobândirea permisului de ședere autonom se cumulează șederea în diferite state membre. Statele membre pot impune condiția existenței, imediat înainte de depunerea cererii privind permisul de ședere autonom, a doi ani de ședere legală și continuă pe teritoriul statului membru în cazul în care se depune o cerere pentru un permis de ședere autonom.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 8 (adaptat)

Articolul 22~~19a~~

Modificarea permiselor de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~

(1) În cazul în care un permis de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~ conține mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) și în ~~⇒~~ cazul în ~~⇒~~ care, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante sau cu dreptul intern aplicabil, responsabilitatea pentru protecția internațională a rezidentului pe termen lung ~~⇒~~ în UE ~~⇒~~

este transferată unui al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze permisul de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ menționat la articolul 8 alineatul (5), cel de-al doilea stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ să modifice în consecință mențiunea respectivă.

(2) În cazul în care unui rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ i se acordă protecție internațională în al doilea stat membru înainte ca respectivul stat membru să elibereze un permis de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ menționat la articolul 8 alineatul (5), respectivul stat membru solicită statului membru care a emis permisul de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ să îl modifice în vederea introducerii mențiunii prevăzute la articolul 8 alineatul (4).

(3) Ca urmare a solicitării menționate la alineatele (1) și (2), statul membru care a eliberat permisul ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ eliberează permisul de ședere ~~UE de rezident~~ pe termen lung ☒ în UE ☒ modificat nu mai târziu de trei luni de la primirea solicitării din partea celui de-al doilea stat membru.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Articolul ~~23~~20

Garanții procedurale

(1) Orice decizie de respingere a cererii pentru permis de ședere trebuie motivată. Decizia respectivă se notifică resortisantului țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute de legislația internă în materie. Notificarea precizează căile de atac pe care le poate exercita, precum și termenul în care acesta le poate formula.

Orice consecință a absenței unei decizii la expirarea termenului prevăzut la articolul ~~19~~21 alineatul (1) trebuie reglementată de legislația internă a statului membru în cauză.

(2) În caz de respingere a cererii pentru permis de ședere, sau dacă permisul nu este reînnoit sau este retras, persoana în cauză are dreptul la o cale de atac jurisdicțională în statul membru în cauză.

Articolul ~~24~~21

Tratamentul acordat în cel de-al doilea stat membru

(1) Imediat după obținerea permisului de ședere prevăzut la articolul ~~19~~ 21 în cel de-al doilea stat membru, rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ beneficiază, în statul membru respectiv, de egalitate de tratament în domeniile și în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul ~~11~~12.

(2) Rezidenții pe termen lung ☒ în UE ☒ ⇒ și membrii familiilor lor ⇐ au acces la piața muncii în conformitate cu alineatul (1).

~~Statele membre pot prevedea ca persoanele care intră sub incidența articolului 14 alineatul (2) litera (a) să facă obiectul unor restricții în ceea ce privește accesul la activități salariate, altele decât cele pentru care li s-a acordat permisul de ședere, în condițiile prevăzute de legislația internă și pentru o perioadă de cel mult 12 luni.~~

↓ nou

Statele membre pot prevedea obligația ca rezidenții pe termen lung în UE și membrii familiilor acestora care desfășoară o activitate economică salariată sau independentă să comunice autorităților competente orice schimbare a angajatorului sau a activității economice. O astfel de cerință nu aduce atingere dreptului persoanelor în cauză de a iniția și de a desfășura noua activitate.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

⇒ nou

Statele membre pot stabili, în conformitate cu legislația internă, condițiile în care persoanele care intră sub incidența articolului ~~14~~16 alineatul (2) literele (b) sau (c) ⇒ și membrii familiilor lor ⇐ pot avea acces la un loc de muncă în calitate de lucrători salariați sau lucrători care desfășoară o activitate independentă.

~~(3) De îndată ce obțin permisul de ședere prevăzut la articolul 19 în cel de-al doilea stat membru, membrii familiei rezidentului pe termen lung beneficiază în statul membru respectiv de drepturile prevăzute la articolul 14 din Directiva 2003/86/CE.~~

Articolul ~~25~~22

Retragerea permisului de ședere și obligația de ~~readmisie~~ ☒ **reprimire ☒**

(1) Până în momentul în care resortisantul unei țări terțe obține statutul de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒, cel de-al doilea stat membru poate decide să refuze reînnoirea permisului de ședere sau să retragă permisul respectiv și să oblige persoana în cauză și pe membrii familiei acesteia, în conformitate cu procedurile din legislația internă, inclusiv de expulzare, prevăzute în legislația internă, să părăsească teritoriul respectiv, în următoarele cazuri:

(a) pentru motive privind ordinea publică sau securitatea publică prevăzute la articolul ~~17~~19;

(b) în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele ~~15~~16, ~~16~~17 și ~~16~~18;

~~(c) în cazul în care resortisantul unei țări terțe nu mai are reședința legală în statul membru în cauză.~~

(2) Dacă cel de-al doilea stat membru adoptă una din măsurile prevăzute la alineatul (1), ⇒ acesta impune persoanei în cauză și membrilor familiei sale să se întoarcă pe teritoriul primului stat membru, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE. ⇐ Primul stat membru ~~readmite~~ ☒ reprimește ☒ imediat, fără formalități, pe rezidentul pe termen lung ☒ în UE ☒ și pe membrii familiei acestuia. Cel de-al doilea stat membru informează pe primul stat membru cu privire la ⇒ aplicarea procedurii prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Directiva 2008/115/CE ⇐ ~~decizia luată.~~

~~(3) Până în momentul în care rezidentul țării terțe obține statutul de rezident pe termen lung și fără a aduce atingere obligației de readmisie prevăzută la alineatul (2), cel de-al doilea stat membru poate adopta o decizie de expulzare a persoanei în cauză de pe teritoriul Uniunii, în conformitate cu articolul 12 și cu garanțiile prevăzute la articolul respectiv, pentru motive întemeiate privind ordinea publică sau securitatea publică.~~

~~În acest caz, dacă adoptă decizia menționată anterior, cel de-al doilea stat membru se consultă cu primul stat membru.~~

~~În cazul în care cel de-al doilea stat membru adoptă o decizie de expulzare a respectivului resortisant al țării terțe, acesta ia toate măsurile necesare pentru punerea în aplicare efectivă a deciziei respective. În acest caz, cel de-al doilea stat membru furnizează primului stat membru informațiile necesare referitoare la punerea în aplicare a deciziei de expulzare.~~

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul
9
⇒ nou

~~(3)(3a).~~ Cu excepția cazului în care protecția internațională a fost retrasă sau a cazului în care persoana se încadrează la una dintre categoriile specificate la articolul 21 alineatul (2) din Directiva ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE, ~~alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică~~ ⇒ al doilea stat membru nu returnează ⇐ resortisanții țărilor terțe ale căror permise de ședere UE de rezident pe termen lung eliberate de primul stat membru conțin mențiunea prevăzută la articolul 8 alineatul (4) din prezenta directivă.

Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 21 alineatul (1) din Directiva ~~2004/83/CE~~ 2011/95/UE.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(4) Deciziile de expulzare nu pot fi însoțite de o interdicție permanentă de ședere în cazurile prevăzute la alineatul (1) literele (b) și (c).~~

~~(4)(5).~~ Obligația de ~~readmisie~~ ☒ reprimire ☒ prevăzută la alineatul (2) se interpretează fără a aduce atingere posibilității oferite rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ și membrilor familiei acestuia de a se stabili într-un al treilea stat membru.

Articolul ~~26~~ 23

Dobândirea statului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în cel de-al doilea stat membru

(1) La cerere, cel de-al doilea stat membru acordă rezidentului pe termen lung ☒ în UE ☒ statutul prevăzut la articolul 7, sub rezerva articolelor 3, 4, 5 și 6. Cel de-al doilea stat membru notifică primului stat membru decizia luată.

↓ nou

(2) Prin derogare de la articolul 4 alineatele (1) și (3) statele membre acordă statutul de rezident pe termen lung în UE resortisanților țărilor terțe care, după dobândirea dreptului de ședere în conformitate cu prezentul capitol, au avut reședința legală și fără întrerupere pe teritoriul lor timp de trei ani imediat înainte de a depune cererea în cauză.

(3) Al doilea stat membru nu este obligat să acorde dreptul la asistență socială sau la ajutor de întreținere pentru studii, inclusiv pentru formare profesională, constând în burse de studiu sau împrumuturi pentru studenți, rezidenților pe termen lung în UE care nu sunt lucrători salariați sau persoane care desfășoară o activitate independentă ori membrilor familiilor acestora înainte de împlinirea a cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul său.

Al doilea stat membru poate decide să acorde dreptul la o astfel de asistență rezidenților pe termen lung în UE înainte de încheierea perioadei de cinci ani de ședere legală și continuă, cu condiția să asigure același tratament cetățenilor Uniunii care își exercită dreptul la liberă circulație în conformitate cu Directiva 2004/38/CE sau cu articolul 21 din TFUE și care sunt lucrători care desfășoară activități salariate, persoane care desfășoară activități independente sau persoane care își păstrează acest statut și membrilor familiilor acestora, precum și resortisanților țărilor terțe care beneficiază de un drept la liberă circulație echivalent cu cel al cetățenilor Uniunii care nu sunt lucrători care desfășoară activități salariate, persoane care desfășoară activități independente sau persoane care își păstrează acest statut în temeiul unui acord încheiat între Uniune și statele sale membre, pe de o parte, și țările terțe, pe de altă parte, și membrilor familiilor acestora.

(4) Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2) și numai înainte de împlinirea a cinci ani de ședere legală și continuă pe teritoriul său, al doilea stat membru poate lua o decizie de încetare a șederii legale a unui rezident pe termen lung în UE care a încetat o activitate salariată sau independentă, în cazul în care acesta nu dispune de suficiente resurse pentru sine și pentru membrii familiei sale și o asigurare medicală completă, astfel încât să nu devină o povară excesivă pentru sistemul său de asistență socială.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

~~(2)~~(5). Procedura prevăzută la articolul 7 se aplică depunerii și examinării cererii de dobândire a statutului de rezident pe termen lung ☒ în UE ☒ în cel de-al doilea stat membru. Articolul 8 se aplică eliberării permisului de ședere. În caz de respingere a cererii, se aplică garanțiile procedurale prevăzute la articolul 10.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

↓ nou

Articolul 27

Accesul la informații

(1) Statele membre facilitează accesul solicitanților de permise de ședere pe termen lung în UE la informații privind:

- (a) documentele justificative necesare la depunerea unei cereri;
- (b) condițiile de dobândire a statutului și condițiile de ședere aplicabile resortisanților țărilor terțe și membrilor familiilor acestora, inclusiv drepturile și obligațiile acestora și garanțiile procedurale.

(2) În cazul în care statele membre eliberează permise de ședere naționale în conformitate cu articolul 14, acestea asigură același acces la informațiile privind permisul de ședere pe termen lung în UE și la informațiile privind astfel de permise de ședere naționale.

↓ 2003/109/CE (adaptat)

Articolul ~~28~~²⁴

Raport și clauză de revizuire

La intervale regulate și pentru prima dată cel mai târziu la ~~23 ianuarie 2011~~ ☒ [doi ani de la încheierea perioadei de transpunere] ☒, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune, după caz, ☒ orice ☒ modificări ☒ pe care le consideră ☒ necesare. Propunerile respective de modificări au ca obiect ☒, în cazul în care este necesar, ☒ în special articolele 4, 5, 9 și ~~11~~¹², precum și capitolul III.

↓ nou

În raportul menționat anterior, Comisia evaluează în mod specific impactul perioadei de ședere necesare prevăzute la articolul 4 alineatul (1) asupra integrării resortisanților țărilor terțe, inclusiv posibilele beneficii ale reducerii acestei perioade, luând în considerare, printre altele, diferiții factori relevanți pentru integrarea resortisanților țărilor terțe în toate statele membre.

↓ 2011/51/UE articolul 1 punctul 10
⇒ nou

Articolul ~~29~~²⁵

Puncte de contact

Statele membre desemnează puncte de contact care au sarcina să primească și să transmită informațiile și documentația menționate la articolele 8, ⇒ 9, ⇐ ~~12~~¹³, ~~19~~²¹, ~~19a~~²², ~~22~~²⁵ și ~~23~~²⁶.

↓ 2003/109/CE (adaptat)
⇒ nou

Statele membre cooperează în vederea schimbului de informații și de documente prevăzute la primul alineat.

Articolul ~~30~~²⁶

Transpunerea

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma ☒ articolului 1 litera (b), articolului 4 alineatele (1)-(3) și alineatul (5), articolului 5 alineatele (2) și (4), articolului 7 alineatele (1), (2) și (4), articolului 8 alineatul (3), articolului 9 alineatul (1) litera (c) și alineatele (2), (5) și (6), articolului 10 alineatul (3), articolului 11, articolului 12 alineatul (1) literele (d) și (f) și alineatele (2), (5) și (7), articolului 13, articolului 14, articolului 15, articolului 16 alineatul (1), articolului 17 alineatele (1), (2), (4) și (5), articolului 18 alineatul (1), articolului 20, articolului 21 alineatele (1) și (4), articolului 24, articolului 25 alineatele (1), (2) și (3), articolului 26

alineatele (2)-(4), articolului 27, articolului 28 și articolului 29 ~~prezentei directive~~ până la ~~23 ianuarie 2006~~ ⇒ [...] ⇐. Statele membre ~~comunică~~ ~~informează~~ de îndată Comisiei ~~cu privire la aceasta~~ ~~textul dispozițiilor respective~~.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. ~~Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimerile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.~~ Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 31

Abrogarea

Directiva 2003/109/CE, astfel cum a fost modificată prin directiva menționată în anexa I partea A, se abrogă de la *[data ulterioară datei prevăzute la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă]*, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa I partea B.

Trimerile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul ~~32~~7

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare ~~la~~ în a douăzecea zi de la data publicării ~~sale~~ în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 1 litera (a), articolul 3, articolul 4 alineatele (4) și (6), articolul 5 alineatele (1) și (2), articolul 6, articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (2) și alineatele (4)-(6), articolul 9 alineatul (1) literele (a) și (b) și alineatele (2)-(4), (7) și (8), articolul 10 alineatele (1) și (2), articolul 12 alineatul (1) literele (a)-(c) și (e)-(h) și alineatele (3), (5) și (7), articolul 13 alineatul (1) și alineatele (3)-(9), articolul 16 alineatul (2)-(4), articolul 17 alineatele (2)-(3), articolul 18 alineatele (2)-(5), articolul 19, articolul 20, articolul 21 alineatele (2) și (3), articolul 22, articolul 23, articolul 25 alineatele (3) și (4) și articolul 26 alineatele (1) și (3) se aplică de la *[ziua următoare datei menționate la articolul 30 alineatul (1) primul paragraf...]*.

Articolul ~~33~~28

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre, în conformitate cu ☒ tratatele ☒ ~~Tratatul de instituire a Comunității Europene.~~

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
~~Președintele~~ ☒ Președinta ☒

Pentru Consiliu
Președintele